

1967 ஜூலை 11] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அதே சமயத்தில் பதுக்கியுள்ள இருப்புகளை வெளிக்கொண்டு வருவதன் மூலமும் பிற மாநிலங்களுக்கு அரிசி எடுத்துச் செல்லப் படாத வகையில் இம்மாநில எல்லைகளை மூடுவதன் மூலமும் வெளிச் சந்தையில் மக்கள் உபயோகத்திற்காக அதிக அளவு உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்ய திட்டவாட்டமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

THIRU K. VINAYAKAM: On a point of clarification, Sir, this note having been printed and circulated and also having been assimilated by the Members, I think it will save the time of the House if the Hon. Minister does not continue to read it further.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உணவுப் பொருள்கள் வழங்குவது குறித்து இந்த அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் குறித்த இந்தக் கொள்கைக் குறப்பு அச்சடிக்கப்பட்டுக் கனம் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதையே என்னுடைய இந்த மானியக் கோரிக்கையைக் குறித்த முன்னுரையாக நான் படிக்க விரும்பியது, அது இந்த சட்டப் பேரவையின் அதிகார பூர்வமான பதிவீட்டில் பதிவாக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். இந்த அரசாங்கத்தினுடைய உணவுக் கொள்கையைப்பற்றியும், 120 நாள் சாதனைகளைக் குறித்தும் இதிலே நான் விவரமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, இதைப் படிப்பதற்குச் சற்று நேரம் ஆகக்கூடும் ஆதலாலும், இந்த மன்றத்தின் விலைமதிக்க முடியாத நேரத்தை அதிகம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காகவும், இந்த என்னுடைய குறிப்பு முழுவதையுமே மன்ற நடவடிக்கைகளில் வெளியிடத்தக்க ஒன்றாகக் கருதிக்கொள்ளவேண்டும் என்று, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் குறிப்பில் அடங்கியுள்ள விவரங்களைக் கனம் உறுப்பினர்கள் அறிந்துகொள்ளுவது இந்த விவாதத்தை மேலும் பயனுள்ளதாக ஆக்கும் என்ற காரணத்தாலும் இதை நான் படிக்க விரும்பினேன். ஆகவே, இந்தக் குறிப்பின் பிற பகுதிகளும் அதிகாரபூர்வமான வெளியீட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டதாக நான் கருதுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்னபடி, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்பு முழுவதையுமே படித்துவிட்டதாக நாம் கருதிவிடுவோம். ஆனால், பின்னால் ஒரு முறை அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய நிலைமை இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சென்ற ஆண்டில் சிறு தானியங்கள் குறித்து கெரன்முதல் வேலை மேற்கொள்ளப் பட்டிருப்பினும் இந்த ஆண்டில் சிறு தானியங்களைக் கொள்முதல்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூலை 11]

செய்யும் வேலை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. சிறு தானியங்களை இம்மாநிலத்திற்குள் எங்கு வேண்டுமானாலும் எடுத்துச் செல்லலாம் என்று அனுமதிக்கப்பட்டது. இதன் பலனாக சிறு தானியங்களின் வெளிச் சந்தை விலை இறங்கி வருகிறது.

மாவட்டக் கலெக்டர்கள் மாநாட்டை அடுத்து, நெல் கொள் முதல் வேலையை மும்முரமாக்குமானும் இதற்கான நிர்வாக அமைப்பு சுறுசுறுப்பாகச் செயல்படும் வகையில் அதனை முடிக்கி விடுமாறும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. மாநில எல்லைப் பகுதிகளில் அரிசி வெளி மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாத வகையில் காப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. பெருநிலக் கிழார்கள் பதுக்கிவைத்துள்ள இருப்புக்களைக் கண்டுபிடித்து தமிழக 1966-ம் ஆண்டு நெல், அரிசி (இருப்பு அறிவித்தல்) குறித்து ஆணையின் விதித்துறைகள் கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்தப்படும் வகையில் நடவடிக்கைகள் மும்முரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதிகாரிகளின் தலையீடு இன்றி பொது மக்கள் தாமத முன்வந்து தங்குவிட முள்ள இருப்புக்களை அறிவிக்க அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்குடன் அவர்கள் தங்குவிடமுள்ள இருப்புக்களை பதினைந்து நாட்களுக்குள் அறிவிக்க வேண்டுமென முதலமைச்சர் வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்தார். மேலும், சென்னை மாநகரை வடசென்னை, தென்சென்னை என இரு கூடுக்குவதன் மூலமும், ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் தனித் தனியாக துணை ஆணையரை நியமிப்பதன் மூலமும், சென்னைமாநகரில் செயலில் உள்ள சட்டப்படிக்கான பங்கீட்டு முறை மேற்கொண்டும் திறம்படச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. பதுக்கல் ஒழிப்பு வேலையில் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளுடனும் உணவுப் பொருள் வழங்கு துறை அதிகாரிகளுடனும் இணைந்து செயல்படும் வகையில் போலீஸ் கண்காணிப்புப் பிரிவு வேலை மும்முரமாக்கப்பட்டது. இப்பிரிவின் துணையுடன் 1967-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 6-ம் தேதி முதல் 1967-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 12-ம் தேதி வரை 16,590.70 குவிண்டால் நெல், 5,473.57 குவிண்டால் அரிசி, 929.66 குவிண்டால் சிறு தானியங்கள், 41 குவிண்டால் யூரியா உரம், 2,018 மூட்டைகள் பிற எருக்கள் ஆகியவை கைப்பற்றப்பட்டன. இவற்றின் மொத்த மதிப்பு சுமார் ரூ. 17.57 லட்சம். இதே கால அளவில், தங்கள் இருப்புக்களை அரசுக்குக் கொடுக்க விரும்பாத குடியானவர்களிடமிருந்து இப்பிரிவின் துணைக்கொண்டு உணவு வழங்கு துறை அதிகாரிகள் சுமார் ரூ. 56.72 லட்ச மதிப்புள்ள 107,395.79 குவிண்டால் நெல், 6,771.65 குவிண்டால் அரிசி, 157.25 குவிண்டால் சிறு தானியங்கள் ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றியது.

சென்னை மாநிலத்தின் எல்லைகளில் உள்ள சோதனை சாவடிகள் மேற்கொண்டும் திறம்படச் செயல்படும்படிச் செய்யவும், அரிசி, பிற இன்றியமையாப் பொருள்கள் விலை ஏற்றுவண்ணம் விழிப்புடன் நிலைமையை கவனித்து வருமானும் விலையேற்றத்தைத்

1967 ஜூலை 11] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தடுக்க தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கப் பட்டுள்ளது.

குடும்ப உபயோகத்திற்காக ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத் திற்கு அரிசி எடுத்துச் செல்ல விரும்பும் மக்களுக்கு தொல்லை ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க. தனிப்பட்ட ஒருவர் தமிழகத்திற்குள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு அனுமதிச் சீட்டின்றி எடுத்துச் செல்லக்கூடிய அதிக அளவு அரிசியின் அளவு ஐந்து பட்டணம் படியிலிருந்து பத்துப் பட்டணம் படியாக அதிகரிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த விதிமுறைகள் சரிவர அனுசரிக்கும்படிப் பார்த்துக் கொள்ள எல்லா மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்கும் திட்ட வட்டமான ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. உணவு தானியங்களை வழக்கமாகக் கள்ளக்கடத்தல் செய்பவர்கள் மிகுதியான அளவுக்கு உணவு தானியங்கள் எடுத்துச் செல்வதைத் தடுப்பதும், சொந்த உபயோகத்திற்காக உணவு தானியங்களை எடுத்துச் செல்வோருக்குத்தான் இந்தச் சலுகை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதும் அரசின் நோக்கமாகும்.

சென்னை மாநகருக்குள் சொந்த உபயோகத்திற்காக அரிசியை கொண்டு வர செயலில் இருந்த நடைமுறைப்படி, சம்பந்தப்பட்ட வட்டத்தின் பங்கீடு அதிகாரியிடமிருந்து ஒப்புச்சான்றிதழ் ஒன்றை முதலில் பெற வேண்டும். பின்னர், எந்த தாலுகாவிலிருந்து அரிசியைக் கொண்டு வர விரும்புகிறாரோ அந்தத் தாலுகாவின் தாசில்தாருக்கு அனுமதிச் சீட்டுக்கென விண்ணப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வேண்டுகோள்களைக் குறித்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதில் தாலுகா அலுவலகங்கள் தாமதம் செய்கின்றன என்று புகார்கள் வந்தன. அந்த நடைமுறையை அரசினர் இப்போது எளிதாக்கியுள்ளனர். தற்போது செயலில் உள்ள முறைப்படி, விண்ணப்பதாரர் சென்னை மாநகரில் உள்ள உணவுப் பங்கீடு துணை ஆணையருக்கு (பங்கீடு முறை) நிர்ணயப் படிவத்தில் தம்முடைய பங்கீட்டு அட்டையுடன் விண்ணப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதன்மேல் நோடியாக அனுமதிச் சீட்டு வழங்கப்படும். அது வழங்கப்பட்ட ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு செயலுக்கு வரும். அந்த ஒருவார இடைக்காலத்தில், அவசியமானால் அது குறித்து, அதிகாரபூர்வமாக பரிசீலனைகள் செய்யப்படும். அனுமதிச் சீட்டு 30 நாட்களுக்குச் செயலிலிருக்கும்.

தற்போதுள்ள கட்டுப்பாடுகள் மிகுந்த இடர்பாடுகளை உண்டாக்கக் கூடியவை அல்ல என்றும், அவை எந்த முக்கியக் காரியத்திற்காகச் செயல்படுத்தப்படுகின்றனவோ அது நிறைவேறியவுடன் தளர்த்தப்படும் என்று உறுதி கூற அரசு விழைகிறது. கொள்முதல் குறிக்கோள் அளவு முழுவதும் அடையப் பட்ட அல்லது கணிசமான அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட மாவட்டங்களில் மாவட்டத்திற்குள் அரிசியைக் கொண்டு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூலை 11]

செல்வதற்காக இருந்த கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டன. எடுத்துக் காட்டாக கோவை, சேலம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் அக்கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டன. மற்ற மாவட்டங்களிலும் கொள்முதலின் குறிக்கோள் அளவை எய்தியவுடன் அத்தடைகள் நீக்கப்படும். தாலுகாக்களுக்கிடையில் அரிசியைக்கொண்டு செல்வதற்கான தடை நீக்கப் பட்டதனால் இம்மாவட்டங்களில் அரிசியின் விலை ஓரளவு குறைந்துள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்தடுத்துள்ள பற்றாக்குறை மாவட்டங்களுக்கிடையில் அரிசியைக்கொண்டு செல்வதற்கான தடையையும் அரசு நீக்கலாம். அப்போதுதான் மிகுதியான பகுதிகளுக்குள் அரிசி நடமாட்டம் ஏற்பட வசதியாய் இருக்கும்.

விருந்தினர்க் கட்டுப்பாட்டு ஆணையின் கீழ், சாதாரண விருந்துகளில் 25 பேர்களுக்கு மேற்பட்டும், திருமணங்கள், ஈமக் கடன்கள் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளில் 50 பேருக்கு மேற்பட்டும் தானிய உணவு வழங்குவது குறித்த கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று பல முறையீடுகள் அரசுக்கு வந்துள்ளன. அரிசி, அரிசிப் பண்டங்களிலிருந்து தயாரிக்கப் படுபவை நீங்கலாக ஏனைய எல்லா தயாரிப்புகளும் தாராளமாக வழங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டது. எனவே, மேற்சொன்ன ஆணையைத் திருத்தி, மேலேகுறிப்பிட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளின் போது, அரிசிப் பண்டங்கள் அவற்றிலிருந்து செய்யப் பட்ட உணவுகள் ஆகியவை நீங்கலாக ஏனைய உணவு வகைகள் வழங்கப்படலாம் என்று அரசு அனுமதியளித்தது. மேலும், சாதாரண விருந்துகளில் 50 பேருக்கு உணவளிக்கவும் ஈமக்கடன்கள், திருமணங்கள் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளின் போது 100 பேருக்கும் உணவு வழங்க அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது.

திங்கட்கிழமைகளிலும் வியாழக்கிழமைகளிலும் மாலை ஐந்து மணிக்குப் பிறகு அரிசி உணவுகள் பரிமாறுவது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. தங்கள் இல்லங்களைவிட்டு தொலைவில் வாழ்ந்துவருபவர்களும் நகரங்களுக்கு வந்து தற்காலிகமாக தங்குபவர்களும் சிற்றுண்டிச் சாலைகளையும் உணவகங்களையும் தங்கள் உணவுக்காக நம்பியிருக்க வேண்டியிருப்பதால், மேற்சொன்ன கட்டுப்பாட்டின் விளைவாக அவர்களுக்குப் பெருமளவு இடர்ப்பாடு ஏற்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. உணவக உரிமையாளர்களிடமிருந்தும் நகரப் பொது மக்களிடமிருந்தும் அது குறித்துப் பல முறையீடுகள் வந்தன. எனவே, இம்மாதில்தான் உள்ள உணவகங்களில் திங்கட்கிழமைகளிலும், வியாழக்கிழமைகளிலும் மாலை 5 மணிக்குப் பிறகு உணவு வழங்குவதன்மீதிருந்த கட்டுப்பாடுகளை நீக்க அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

குடும்பப் பங்கீட்டு அட்டைகளின் அடிப்படையில் சட்ட பூர்வமான பங்கீட்டு முறையும் முறைப்படியற்ற பங்கீட்டு முறையும் செயலில் உள்ள பகுதிகளில் ஏராளமான போலி பங்கீட்டு அட்டைகளும் குடும்பப் பங்கீட்டு அட்டைகளும் பயன்படுத்தப்

1967 ஜூலை 11] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பட்டு வந்ததாக இந்த அரசின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப் பட்டது. உணவுப் பங்கிட்டுத் துறையின் ஆய்வுப் பிரிவு புலன் விசாரணை செய்து போலிப் பங்கிட்டு அட்டைகள் பயன்படுத்தப் பட்டு வருவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று ஆணையிடப்பட்டது. போலிப் பங்கிட்டு அட்டைகள் பயன்படுத்தப் படுவதால் மான உணவு தானியங்கள் கள்ளச் சந்தைக்காரர்களிடமும், பதுக்கல் செய்வோரிடமும் சிக்குகின்றன. இம்மாதிலும் முழுவதும் இத்தகைய போலிப் பங்கிட்டு அட்டைகள் பெருவாரியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதாகத் தெரிய வந்துள்ளது, அதன் விளைவாக ஏராளமான போலிப் பங்கிட்டு அட்டைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு நீக்கப்பட்டன. சென்னை மாநகரில் மட்டும், 36,173 பங்கிட்டு அட்டைகள் பரிசோதிக்கப்பட்டு, 3,266 போலிப் பங்கிட்டு அட்டைகள் நீக்கப்பட்டன. நகரில் போலிப் பங்கிட்டு அட்டைகளைக் கண்டுபிடித்து நீக்கும் வேலையை விரைவுபடுத்துவதற்காகக் கூடுதலான நேரங்குப் பணியாளர்களை நியமிக்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இம்மாதிலுத்தில் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி விவரத்தை முடிவுசெய்வதற்கு உணவுத் தானியங்களே மிகவும் முக்கிய அடிப் படியாக உள்ளன என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். எனவே அரிசியின் விலையை இறக்கிவிட்டால் ஏனையப்பொருள்களின் விலைகளும் தானாகவே இறங்கிவிடும் என்று இந்த அரசு கருது கின்றது. ஆகவே, கொள்முதல் நடவடிக்கைகளை மும்முரப்படுத் திய பின்னர் ஒரு பட்டணம் படி அரிசியை ஒரு ரூபாய் வீதத்தில் விற்பனை செய்ய அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்த முடிவு, நாட்டத்துடன் ஆராய்ந்த பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெரிய துணிச்சலான முடிவாகும். இந்த முடிவு பொதுமக்களால் பெரு மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்க நிலையில், 1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 15-ம் தேதி முதற்கொண்டு சென்னை மாநகரிலும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உணவுப் பங்கிட்டு முறை நடைமுறையில் உள்ள பகுதிகளிலும் மட்டும் முப்பத் தோறு லட்சம் மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ள போதிலும் சட்டத்திற்குட்படாத உணவுப் பங்கிட்டு நடைமுறையில் உள்ள ஏனைய பகுதிகளிலும் இத்திட்டம் படிப்படியாகச் செயல்படுத்தப்படும். இவ்வாறு செயல்படும்போது மொத்தம் 154 லட்சம் மக்கள் இந்தச் சலுகை யைப் பெறுவார்கள். இத்திட்டத்தைச் சென்னை மாநகரி லும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சட்டப்படியான உணவுப் பங்கிட்டு நடைமுறையிலுள்ள பகுதிகளிலும் நிறைவேற்றுவதற்கு ஆண்டொன்றுக்குத் தோராயமாக ரூ. 3.31 கோடி அல்லது நிங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 27.6 லட்சம் அரசிற்குச் செலவாகும். இத்திட்டம் தற்போது முறைபாடற்ற உணவுப் பங்கிட்டு செயலில் உள்ள பகுதி களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டால், ஆண்டிற்கு ரூ. 8.90 கோடி அல்லது நிங்களுக்கு ரூ. 74.16 லட்சம் அளவில் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இருப்பினும், நிகரமாக எவ்வளவு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூலை 11]

செலவாகும் என்பது ஏனைய பகுதிகளிலும் எந்தத் தேதியிலிருந்து இத்திட்டம் செயல்படுத்தப் படுகிறது என்பதைப் பொறுத்ததாகும்.

சலுகை விலையில் அரிசி விற்பனை செய்வது குறித்து அறிவிக்கப்பட்டதையொட்டி சற்று குறைந்த விலைகளில் தனியார் வாணிக நிலையங்களில் அரிசி மிகுந்த அளவில் கிடைக்கின்ற காரணத்தினால் வெளிச் சந்தைகளில் அரிசியின் விலை ஓரளவு குறைந்துள்ளது. ஒரு ஏக்கரும் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைவாகவும் நிலம் வைத்துள்ள சில உழவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள சலுகையும் கண்காணிப்புப் பிரிவின் நடவடிக்கைகளும் இவ்வாறு விலை குறைவதற்கு உதவியாக இருந்தன. சட்டப்படியான உலாவுப்பாட்டு நடைமுறையில் உள்ள பகுதிகளில் குறைந்த வீதங்களில் அரிசி வழங்கப்படுவதனால், அப் பகுதிகளுக்கு உயர்ந்த விலைகளில் அரிசியை விற்பனை செய்வதற்கான சுவர்ச்சி நிலை அண்டை மாவட்டங்களில் மந்தப்பட்டு வருகிறது. இருப்பு நிலை குறித்து விழிப்போடு கவனித்து வந்ததாலும் உபரிப் பகுதிகளிலிருந்து பற்றாக்குறைப் பகுதிகளுக்கு தக்க தருணத்தில் தானியத்தை அனுப்பி வைத்ததாலும் சம்பாப் பயிர் பருவத்தின் போது கொள்முதல் மந்தப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தால், கடந்த மூன்று மாதங்களில் மிகுந்த ஊக்கத்தோடும் முனைப்போடும் கொள்முதல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதென்றும், அரசின் உலாவு வழங்கு ஆதாரங்களில் போதுமான அளவில் இருப்பு உள்ளதென்றும் மக்களிடையே கருத்து பரவியுள்ளது. இக்காரணத்தினாலும், முற்றிலும் தேவைப்படுகின்ற காலத்திற்கு மேல் கட்டுப்பாட்டை வைத்துக் கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமல்ல என்று அரசு அறிவித்துள்ளதாலும் இருப்புக்களை முடக்கி வைத்தால் இழப்பிற்குள்ளாக நேரிடும் என்னும் எண்ணம் வணிக சமூகத்தினரிடையே இயல்பாகவே ஏற்பட்டுள்ளது. பத்துப் படி அரிசியை எவ்விதத் தடையுமின்றி எடுத்துச் செல்லலாம் என்று அமைதியளித்துள்ளதன் மூலம் சொந்தப் பயனுக்கு அரிசி கொண்டு செல்வதற்குத் தாராளமாக அனுமதி வழங்கப்படுவதனால் பயன்கொள்வோர் தங்கள் தேவைகளுக்காக உள்நாள் சந்தையை மட்டுமே நம்பியிருக்கவேண்டிய நிலைமை குறைந்து விட்டது. ஆகவே இருப்புக்களை முடக்குவதனால் பெரிதும் ஆதாரம் ஏற்படாது என்று வணிகர்களுக்கு உணர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. மாவட்டச் சோதனைச் சாவடிகளும் மாநிலச் சோதனைச் சாவடிகளும் செவ்வனே செயல்படும்வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதால் இம் மாநிலத்திற்குள் அரிசிப் புழக்கம் தாராளமாக நடைபெற்றுவருகிறது. இருப்பினும், தன்னல நோக்குடைய வணிகர்கள் வேண்டாத கட்டுப்பாடுகள் இருப்பதாக பூச்சாண்டி காட்டி வருகின்றனர்.

அரிசி விலை குறைக்கப்பட்டுள்ளதன் விளைவாக ஏனைய பொருள்களின் விலைகளும் குறையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவது ஒரு புறமிருக்க, மற்ற இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைகளைக்

1967 ஜூலை 11]

]திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

குறைப்பதற்காக ஏற்புடைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது குறித்தும் அரசு யோசித்து வருகிறது. இதற்காக மற்ற இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைகளைக் குறைப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டத்தக்க நடவடிக்கைகள் குறித்து துணுக்குறாக ஆராய்ந்து அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை ஒன்றை அனுப்புவதற்கான நடவடிக்கைகளைக் கழகத்தின் இரண்டாவது உறுப்பினரை அரசு கேட்டுள்ளது. அந்த அறிக்கை வரப்பெற்று அரசினால் ஊக்கமாக ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

வேர்க்கடலைப் பருப்பு, வேர்க்கடலை எண்ணெய், கரும்பு வெல்லம் முதலியவற்றை இம்மாநிலத்திற்கு வெளியே ஏற்றுமதி செய்வதற்குத் தடை விதிக்க அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது. இதனால் மேற்படிப் பொருள்கள் வெளிச் சந்தைகளில் மலிவான விலைகளில் விற்பனைக்குக் கிடைக்கும் வகையில் இம்மாநிலத்திற்குள் அவை பெருமளவில் புழங்குவா வழி ஏற்படும். இம் மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் பருப்பு வகைகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பற்றாக்குறை நிலைமையைச் சரிக்கட்டும் பொருட்டு பிற மாவட்டங்களிலிருந்து பருப்பு வகைகளை இறக்குமதி செய்யவும் இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கும். இன்று அரசிடம் சிறு அளவில் பருப்பு இருப்புகள் உள்ளன. ஆனால் அரிதாக உள்ள இப்பண்டத்தில் வணிகர்கள் பெருந்த ஆதாயம் ஈட்டுவதைத் தவிர்க்கக் கருதி, மொத்த அளவுகளில் வணிகர்களுக்கு வழங்காமல், உண்மையில் பயன் கொள்வோர் மட்டும் பலனடையும் வகையில் சிறு சிறு அளவுகளில் மட்டுமே அவைகளை அரசு வழங்கி வருகிறது.

இந்தக் குறிப்புரையைத் தொடர்ந்து மேலும் சில வார்த்தைகள் நான் பேச விரும்புகிறேன். பால் பண்ணையைப் பற்றியும் ரசாயன உரத்தைப் பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல இந்த மாமன்றம் அனுமதிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தரமான பாலைக் குறைவான விலையில் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகப் பால் பண்ணை துவக்கப்பட்டது. நான் எதிர்த்தார்ப்பில் இருந்தபோது ஒரு சமயம் இந்த மாதவரம் பால் பண்ணையைக் குறித்துப் பேசுகையில், அதில் எந்த அளவிற்குச் சீர்கேடுகள் இருந்தன என்பதைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அந்தப் பண்ணையிலிருந்த சீர்கேடான நிலைமைகளைக் குறித்து ஒரு சமயம் வாதாடிய நானே, அந்தப் பால் பண்ணைக்கான பொறுப்பையும் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளும் விசித்திரமான சூழ்நிலைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறேன். அந்தப் பொறுப்பு இன்றைக்கு என் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கூட நான் சொல்லலாம். இருப்பினும், அந்தக் குறைபாடுகளெல்லாம் நீங்கிவிட்டன என்று சொல்லுவதற்கு நான் இப்பொழுது தயாராக இல்லை. ஆனால், இந்த அரசாங்கம் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு, பால் பண்ணைத் திட்டத்தில் என்ன என்ன முக்கியமான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதை மட்டும் இப்பொழுது இங்கே நான் குறிப்பிடுவது, இந்த விவாதத்தை இன்னும் பலனுள்ளதாக்குவதோடு, கனம் உறுப்பினர்களுடைய கருத்தைத்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூலை 11]

தெரிவிப்பதற்கும், அதனையொட்டி, இதைச் செம்மைப் படுவதற்கும் முடியும் என்ற கருத்தில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாதவரம் பால் பண்ணைத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம், தரமான பாலை வெளியில் உள்ள விலையைவிடக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். இந்த ஆண்டு முப்பதாயிரம் லிட்டர் பால் நாள்தோறும், விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த ஆண்டிலும், கோடை காலத்தில் முப்பதாயிரம் லிட்டர் பால் விநியோகிக்கப்பட்டதில்லை. முப்பதாயிரம் லிட்டர் விநியோகிக்கும் அளவுக்கு வேறு எந்த ஆண்டிலும் இல்லாத அளவிற்குச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஒரு படி பால் வெளியில் நான்கு ரூபாய்க்கு விற்கிறது. மாதவரம் பால் பண்ணையில் ஏறக் குறைய 1½ ரூபாய்க்கு ஒரு படி பால் கொடுக்கிறோம். முப்பதாயிரம் லிட்டர் என்னும்போது, அது சென்னை மாநகரத்தின் தேவையில் மூன்றிலொரு பகுதியைப் பூர்த்தி செய்ய முடிகிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுவேன்.

பால் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளைத் தஞ்சை மாநகரத்திலும், சிதம்பரத்திலும் துவங்குவதற்கான முடிவுகள் ஏற்பட்டு, துவக்க விழா நடைபெற வேண்டிய அம்சம் இருக்கிறது. சேலம், திருநெல்வேலி, மற்றும் பால் பதனிடப்படும் தொழிற்சாலை இல்லாத மாவட்டங்களிலும், நம்முடைய நிதி நிலையையொட்டி நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள் துவக்கப்படும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நியூஜீலாந்து நாட்டின் உதவியுடன் ஒரு கோடி ரூபாய்ச் செலவில் மதுரைப் பால் பண்ணைத் திட்டத்தை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கடந்த திங்களில் மதுரைமாநகரில் துவக்கி வைத்தார்கள். அந்த வகையில், பத்தாயிரம் லிட்டர் பால் தினந்தோறும் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தியையும் நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மதுரைப் பால் பண்ணைத் திட்டத்தின் கீழ், மதுரை மாநகரத்தில் இருக்கிற கர்ப்பிணித் தாய்மார்கள், குழந்தைகள், ஏழை எளியவர்கள் அனைவருக்கும் மலிவான விலையில், ஸப்ஸிடைஸ்டு விலையில், பால் விநியோகிக்கும் திட்டம், காந்தியார் பிறந்த புனித தினமான, அக்டோபர் இரண்டாம் தேதியன்று நிறுந்து வழங்கவேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே, மதுரை மாநகரில் காந்தியார் பிறந்த நாளிலிருந்து, கர்ப்பிணிப் பெண்கள் ஏழை எளியவர்கள், குழந்தைகள் ஆகியவர்களுக்கு மலிவான விலையில் பால் வழங்கும் திட்டம் அங்கே செயல்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

‘ஒர்ட்டி ஃபுட் ப்ரொக்ராம் எய்ட்’ இன்கீழ் மாட்டுத் தீவனத் திற்காக 2,500 டன் மைலோவும் சோளமும் வழங்குவதற்காகத் தூது கோஷ்டி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை சந்தித்துப்

1967 ஜூலை 11] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பேசினார்கள். ஓர்ட்டு லேபுட் ப்ரொக்ராம் எய்ட்டின் மூலம் நாம் பெறும் அந்தத் தீவனத்தைக்கொண்டு நம்முடைய கால்நடைகளை மேலும் அபிவிருத்தி செய்யமுடியும், இன்னும் அதிகமாகப் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் ஐம்பது லட்ச ரூபாய் அவர்களைவிடமிருந்து கிடைக்கும். அது இன்னும் கிடைக்கும் வண்ணம் புதிய திட்டம் வந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி நம்முடைய நண்பர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் ஒன்றை எடுத்துக் கூறினார்கள். கேள்வி நேரத்தில் ஆரே காலனியில் லாபம் வருகிறதே, ஏன் நீங்கள் அந்த 'மாதிரி நட்டத்தக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். தூரத்துப் பச்சை எப்பொழுதும் கண்ணுக்குக்குருமை என்பதுபோலத்தான். ஆரேயில் பெருந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டு, மாட்டிய சர்க்கார் பாலின் விலையை இப்பொழுது ஏற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆனால் அதனால் நமக்கு நஷ்டம் ஏற்படவேண்டும் என்று நான் வாதம் செய்ய வில்லை. அது இந்த அரசின் கொள்கையும் அல்ல. பலத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தது உண்மைதான். ஆனால், பிரத்தியேகமான நடவடிக்கைகள் எடுத்து, இந்த ஆண்டில் நஷ்டத்தைக் குறைக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு முடியும் தருவாயில்பார்த்தால். அறிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கும் தருவாயில், மாதவரம் பால் பண்ணையில் நிர்வாகத்தில் வெகுவாகச் சிக்கனம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதைப் பார்க்கலாம் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்கிறேன்.

நகரத்திலே இருக்கின்ற மாடுகளை அப்புறப்படுத்தி, பால் சப்ளை செய்யும் காரியத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. தீவிரமாக எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. காலையில் கனம் உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே ஒன்றைக் கேட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன். திரு. வர்கீஸ் அவர்கள் நல்ல சிபாரிசு ஒன்றைச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தின் கீழ் செயல்படும் வகையில் காரியங்கள் செய்யப்படும். 4,000 மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்யவும், இதையும் இணைத்து செயல்படும் தீவிரமான திட்டத்தை அரசாங்கம் செயல்படுத்த முயற்சிக்கும்.

ரசாயன உரம் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அது பற்றி இரண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மொத்தத் தேவை 1,63,000 டன்கள், நைட்ரஜன் உரங்கள். ஆனால் 33,000 டன்தான் மத்திய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. அதிலும் மூன்று மாதத்தை ஒரு க்வாட்டர் என்று வைத்து, அதற்கு 28,000 என்று ஒதுக்கிவிட்டு, 15,000 டன்தான் அனுப்பினார்கள். அதிலும் இன்னும் பாக்கியிருக்கிறது. ரசாயன உரத்தில் முக்கியமானது, அது போதிய அளவு, வேண்டிய நேரத்தில் கிடைக்க வேண்டும். right quantity in right time என்று சொல்லுவதைப் போல, வேண்டிய அளவு மொத்தமாக, உரிய காலத்தில் கிடைக்கச்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூலை 11]

செய்வதில்லை. டெல்லி நகருக்குச் சென்றபோது, நானும் அமைச்சர் கோவிந்தசாமியும் மத்திய அமைச்சரிடம் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னோம். அதை வெகுவாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அடுத்த க்வார்ட்டரிலாவது, ரசாயன உரம் முழுவதையும் கொடுத்து, அது நமக்கு வந்து சேரும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்திலே இன்னொரு ஆபத்தான அம்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெய்வேலியில் ரசாயன உற்பத்திச் சாலையிலிருந்து 30 சதவிகிதம் வெளி மார்க்கெட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிபந்தனை போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 30 சதவிகிதத்தில், 15 சதவிகிதம் நமக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற 15 சதவிகிதம் வெளி மாநிலங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு எங்கேயோ பறந்து விடுகிறது. இந்திய அரசாங்கம் ஒரு பூல் பிரைஸ் போடுகிறார்கள். அந்த பூல் பிரைஸ், மத்திய அரசைச் சேர்ந்த ஒரு பொது நிறுவனம், கடைசிக் கட்ட விலையையும் உயர்த்தி வெளிச் சந்தையில் விற்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நாங்கள் பலமாகக் கண்டனம் தெரிவித்திருக்கிறோம். முப்பது சதவிகிதம் வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்லவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, பூல் பிரைஸையும் இந்திய சர்க்காரே நியமித்துவிட்டு, எல்லோரும் அதைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அவர்களுடைய ஆதினத்தில் இருக்கும்—அது அந்தமான் தீவு அல்ல, அந்தமான் தீவு கூட இப்பொழுது நம்முடன் இருக்கிறது; ஏதோ ஒரு வெளி நாடு போல நெய்வேலியை நினைத்து, அதிலிருந்து வரும் பொருளுக்கு பூல் பிரைஸை அனுஷ்டிப்பதில்லை என்பதை கண்டித்திருக்கிறோம்—ஒரு நிறுவனமே அப்படிச் செய்வதை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். நெய்வேலியிருந்து வரும் உரத்தை விநியோகம் செய்ய ஏஜெண்டுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அடுத்த இரண்டு மாதத்தில் 50 சதவிகிதம் என்றும், பிறகு 75 சதவிகிதம் என்றும் நெய்வேலி உரச்சாலையிலிருந்து வெளிச்சந்தைக்கு வர இருக்கிறது. நாங்கள் சென்றிருந்த போதும், முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும் குறைந்தது 75 சதவிகிதம் நெய்வேலி உரச்சாலையிலிருந்து உரம் இந்த மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அழுத்தம் திருத்தமாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் ரசாயன உரத்தின் விலையை ஏற்று கிறார்கள். நாம் இங்கே விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, அவர்கள் ரசாயன உர விலையை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஏற்கனவே போனஸ் கொடுத்து வந்தார்கள். அதையும் இப்பொழுது அகற்றிவிட்டார்கள். 'டீ.வால் யவேஷன்' வருவதற்கு முன்னால் இருந்த விலையை வைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லுவதைப் போன்று விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகாத விலையாக இருக்காது. இந்த நியாயத்தை மத்திய அரசு உணர வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு புரொக்யூர்மென்ட் பிரைஸ் என்று சொல்லுவதைக் காட்டிலும், ரசாயன உரத்திற்கான element of subsidy கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுவேன்.

1967 ஜூலை 11] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அது மட்டுமல்ல, ஜனவரிக்கு முன்னால் இருந்த ரசாயன உரத்தின் விலையை 'ரெஸ்டோர்' செய்ய வேண்டும் என்று அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த மன்றத்திலே திரும்ப திரும்பச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் போனசாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, விலையை ஏற்றுவது பரிகாரம் ஆகாது. அதற்குக் காரணம், ரசாயன உரத்திற்கு சப்ஸிடி எலிமெண்ட் கொடுத்து, ஜனவரிக்கு டிவால்யூவேஷனுக்கு முன்னால் இருந்த விலையையும் கொடுத்தால் சரியானதாக இருக்கும். இந்த மன்றத்தின் எல்லாப் பகுதியினரும், குறிப்பாக முக்கிய எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு, அவர்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்பது நியாயம், என்று அதில் அக்கறையுள்ளவர்களாக இருந்தால், பொறுப்போடு, இந்த மாநில அரசின் கரங்களைப் பலப்படுத்தி, டெல்லி மாநகரில் இருக்கும் மத்திய உணவு அமைச்சுத் துறையை வற்புறுத்தி ரசாயன உரம் பழைய விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு மானியம் கொடுக்க வேண்டும், என்று சர்க்காரோடு சேர்ந்து பாடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைக்கிறேன்.

* திரு. எம். எல்லியம் : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் காலத்தில், விவசாயிகள் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுத்து உற்பத்தியைக் குறைக்கும் விஷயத்தைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் கிராமப் பிரதேசங்களில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். பட்டணத்தில் வசிக்கும் மக்களுக்கு உணவு அளிக்க கிராமத்தில் வசிக்கும் விவசாயிகள் என்பதை முதலாவதாகக் கூற விரும்புகிறேன். அவ்வண்ணமாக, விவசாயம் நாட்டின் முதலெலும்பாக இருக்கும் போது, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமே தவிர, ஊக்கத்தை குறைக்கும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பது சரியல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) தலைமை.]

நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்கிற நேரத்தில்—ஏற்ற பருவத்தில் உரம் அளிக்கப் பட வேண்டும். அதேமாதிரி விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கும் ஏற்றவாறு தக்க விலையும் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது நாம் நல்ல விலையை அளித்து வருகின்றோமா? நெல்லை கொள்முதல் செய்கின்றோம்—எந்த விலைக்குச் செய்கின்றோம்? அதன் உற்பத்திச் செலவு என்ன என்பதை நாம் நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும்.

[திரு. எம். வில்லியம்]

[1967 ஜூலை 11]

ஒரு ஏக்கர் நிலமுள்ள விவசாயிக்கு எவ்வளவு நெல் கிடைக்கும், எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகும், என்பதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்தால், செலவு போக ஒருவேளை இரண்டு, மூன்று குவிண்டால் நெல்தான் கிடைக்கும் என்று கருதுகிறேன். விவசாயத்திற்கு அதிகமாக செலவாகின்ற நேரத்தில் முழு நெல்லையும் கொள்முதல் செய்வது சங்கடமான காரியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு ஏக்கர் உள்ள விவசாயிகளுக்கு மட்டும் தான் கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறீர்கள். அது சரியல்ல. ஒரு குடும்பத்தை ஒரு விவசாயி நடத்த வேண்டுமானால், அந்த நிலத்திலிருந்து என்ன கூடுதலாக லாபம் கிடைக்கிறது என்பதை சற்று சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு ஏக்கர் நிலமுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் விலக்கு அளித்தால் போதாது. குறைந்தது நிச்சயமாக 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான், ஒரு ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு தங்களுடைய நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய நல்ல உற்சாகம் ஏற்படும். விவசாயிகளின் ஊக்கம் குறைந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி கவனித்துக்கொள்ளாவிட்டால், விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் குறைந்து, விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு, நாட்டில் பஞ்சமும் ஏற்படும். ஆகவே, குறைந்தது 3 ஏக்கர் நிலமுள்ள விவசாயிகளுக்கு கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, 10 ஏக்கர் உள்ள விவசாயிகளிடத்தில் உபரி நெல்லை மட்டுமே கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். ஒரு ஏக்கர் முதல் 10 ஏக்கர் வரையுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து எவ்வளவு நெல் கொள்முதல் செய்யப் போகிறோம் என்பதைச் சர்க்கார் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல வில்லை. எவ்வளவு நெல் உபரியாக இருக்கும்? ஐந்து அங்கத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தில் எவ்வளவு நெல் உபரியாக இருக்கக்கூடும்? செலவு போக எவ்வளவு மீதம் வரும் என்பதையெல்லாம் கணக்குப் பார்க்காமல்—கொள்முதலைப் பற்றித் திட்டவட்டமாகச் சொல்லாமல் உபரியாக இருக்கும் நெல்லை எடுத்துக்கொள்வது என்றால், நிச்சயமாக அதனால் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படும். திட்டவட்டமாக ஒரு கொள்கையை ஏற்படுத்த வேண்டும். சட்டபூர்வமான ரேஷன் அளித்து, லெனி முறையில் கொள்முதல் நடத்தவேண்டும் லெனி ஏற்பாடு என்று வரும்போது, எத்தனை ஏக்கருக்குக் கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் விவசாயிகளை அதிகாரிகள் பலவாறாக துன்புறுத்து வார்கள் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். திட்டவட்டமான கொள்கை இல்லாமல் குடும்பக் காட்டு மட்டும் கொடுத்து, முழுமையான அரிசி கொடுக்காமல் இருப்பது சரியல்ல. அதிகாரப் பூர்வமான ரேஷன் முறையை நாம் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமானால், லெனி முறையில் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சிந்தித்து நியாயமான முறையில் விவசாயிகளுக்கும் கஷ்டம்

1967 ஜூலை 11] [திரு. எம். வில்லியம்]

ஏற்படாமல் இருக்கத்தக்க விதத்தில் நாம் ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். குடும்ப காட்டு சிஸ்டத்தில் ஒரு யூனிட்டுக்கு 500 கிராம் அரிசி அளிக்கப்படுகிறது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் விவசாயிக்கு எப்போதும் ஒரு சந்தேகம்தான் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளை நம்பி வாழ்கின்ற மக்களுக்கும் சந்தேகம்தான் ஏற்படுகிறது. திட்டவட்டமான கொள்கையை நாம் கொண்டுவரவேண்டும்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

கொள்முதலை எந்தவிதமாக நாம் நடத்துகிறோம் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டம்போல் நடந்து கொள்கிறார்கள். கொள்முதல் நியாயமான முறையில் நடைபெறவில்லை. அங்கும் அரசியல் விஷயம்தான் கலக்கப்பட்டு வருகிறது. நியாயமான முறையில்—பாரபட்சமில்லாத முறையில் கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டும்.

குமரி மாவட்டத்தில் குடும்ப காட்டு சிஸ்டம் எல்லா இடத்திலும் இருக்கிறது. விளவங்கோடு தாலுகாவில் மார்க்கெட்டில் அரிசி விற்கக் கூடாது என்று தடை உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரு யூனிட்டுக்கு 500 கிராம் அரிசி என்று அளித்தால், அதில் இரண்டு நாள் ஜீவனம் கூட நடத்த முடியாது. பாக்கி நாட்களுக்கு வெளிச்சந்தையில் தான் வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டும். அம்மாதிரியான தடை உத்தரவினால், வெளி மார்க்கெட்டில் அரிசி வாங்க முடியவில்லை. மக்கள் பாக்கி நாட்களில் வெளி மார்கெட்டில் வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டாமா, அல்லது சாக வேண்டுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒன்று வெளிச் சந்தையில் அரிசி விற்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அல்லது 1,300 கிராமம் அரிசியாகவோ, கோதுமையாகவோ வழங்க வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால், விளவங்கோடு தாலுகாவில் உள்ள 3 லட்சத்து 30 ஆயிரம் மக்களின் மரணத்திற்கு ஏதுவான நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கு வசிக்கும் மக்களில் 100-க்கு 70 பேர் பாட்டாளிகள்; கூலி செய்து பிழைக்கிறார்கள். அவர்கள் தப்பித்தவறி, இரண்டு படி—மூன்று படி அரிசி வெளியிலிருந்து கொண்டுவந்தால், அதிகாரிகள் அதைப் பறிமுதல் செய்துவிடுகிறார்கள். அந்தமாதிரி பறிமுதல் செய்த அரிசிக்கு பணமும் கொடுப்பதில்லை. இம்மாதிரியான சூழ்நிலையைக் கட்டாயமாக நீக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமெனக் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எம். சாஜா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அரசு வானிகத் திட்டங்களுக்கான மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டின் மக்கள் அனைவருக்கும் உணவு வழங்க வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும்

[திரு. ஏ. எம். ராஜா]

[1967 ஜூலை 11]

எந்தவித கருத்து வேறுபாடும் இருக்காது என்று நான் நம்புகின்றேன். சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க விரும்பும் எந்த அரசும் அந்த நாட்டு மக்களின் பசியைப் போக்குவதைத் தன் தலையாய கடமையாக எண்ணிச் செயல்படும். அந்த முறையிலே, இன்று புதிதாக பதவி ஏற்றிருக்கும், முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையின்கீழ் இயங்குவரும் அமைச்சரவை சோஷலிச சமுதாய திட்டத்தை நிறைவேற்றும் முகத்தான், உணவுக் கொள்முதல் திட்டத்தையும், பங்கீட்டுத் திட்டத்தையும் தீவிரமாகவும், உறுதியாகவும் செயல்படுத்துவதில் முனைந்திருக்கிறது. இந்தப் புதிய அரசு பதவி ஏற்றுக்கொண்ட போது, இந்த நாட்டின் உணவு நிலை எப்படி இருந்தது என்பதை சற்று எண்ணிப் பார்ப்போமானால், பயங்கரமான நெருக்கடி நிரம்பியிருந்த சூழ்நிலையிலே, இந்தப் புதிய அரசு எப்படி வெற்றி கரமாகச் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணும்போது யாரும், இந்தப் புதிய அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்தப் புதிய அரசு பதவியேற்றுக் கொண்டபோது இந்த நாட்டின் உணவு நிலை 1966-ல் எந்த அளவு இருந்ததோ, அதில் ஏறக்குறைய 45 சதவிகிதமே இருந்திருக்கிறது. கடந்த கால அரசு கொள்முதலுக்குச் சாதகமாக இருந்த, 1966, ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களிலே எந்த அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்திருந்ததோ அதில் 45 சதவிகிதம்தான் 1967 ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் கொள்முதல் செய்திருந்தது. இந்தமாதிரியான நெருக்கடியான நிலையில் பொறுப்பேற்ற புதிய அரசு, நான்கு மாத காலத்திற்குள் இந்த நாட்டின் உணவு நெருக்கடியைச் சமாளித்து வெற்றி கண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதை நாட்டு மக்கள் அனைவரும் பாராட்டுகின்றனர். புதிய அரசு பொறுப்பேற்ற நேரத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கலெக்டர் மகாநாட்டைக் கூட்டி, கொள்முதலை எவ்வாறு செயல்படுத்த வேண்டுமென்பதற்கு, மும்முனைத் திட்டத்தைக் கொடுத்தார்கள். அதில் பத்து ஏக்கருக்கு மேல் இருப்பவர்களிடம் உள்ள உபரியைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று, 1 ஏக்கருக்கு கீழ் உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்துவிட வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். ஒரு ஏக்கருக்குக்கீழ் உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்ததன் மூலம் பல லட்சம் விவசாயிகள் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நெல் வியாபாரத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் நெல்லைப் பதுக்குவதற்கு இடம் கொடுக்காமலும், அதிக நிலம் இருந்தும் கொள்முதலுக்கு நெல் தரமாட்டேன் என்ற விவசாயிகள் நெல்லைப் பதுக்குவதற்கு இடம் கொடுக்காமலும் கொள்முதல் விஷயத்தில் இந்த அரசு தீவிர நடவடிக்கையை மேற்கொண்டதன் விளைவாக பதுக்கல்காரர்களிடமிருந்து 17 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு உணவு தானியங்களை இந்த அரசு கைப்பற்றியிருக்கிறது. அதுபோலவே தங்கள் கையிருப்புகளை அரசுக்குக் கொடுக்க விரும்பாத விவசாயிகளிடம் இருந்து கிட்டத்

1967 ஜூலை 11] [திரு. ஏ. எம். ராஜா]

தட்ட 57 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள தானியங்களை இந்த அரசு கைப்பற்றியிருக்கிறது. இந்த நிலை நாட்டிலே வளரக்கூடாது. உணவுப்பொருள் கொள்முதலையும், விநியோகத்தையும் சோஷலிச சமுதாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த அரசே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். தனியார் உணவு வியாபாரம் செய்வதைத் தடை செய்ய வேண்டும். இப்போது அதற்குத் தக்க சட்டம் இல்லாவிட்டாலும் அதற்கான சட்டத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குத் தேவையான அளவுக்கு நமக்கு உரம் கொடுக்க மத்திய சர்க்கார் முன் வராமல் இருப்பதைக் கண்டிப்பதோடு, தமிழகத்திற்குக் கொடுத்தாக வேண்டுமென்ற நமது கோரிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முயன்று கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் நெல்வுக்கு அதிக விலை கொடுக்கக் கூடாது வேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்கு உணவு உற்பத்திக்குத் தேவைப்படுகிற பொருள்களைக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கலாம். இன்றைக்கு நாம் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி என்று போட்டு வருவதனால் நமக்கு 5 கோடி ரூபாய் ஏற்படுகிறது. இந்த ஐந்து கோடியை மத்திய சர்க்கார்தான் ஈடுசெய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியாக வேண்டும். உற்பத்திகாக நமக்கு ஏற்படுகிற செலவையும் அவர்கள் தான் ஈடுகட்டியாக வேண்டும். லேபிதரட்டில் இருந்து கோதுமை வரவழைத்துக் கொடுப்பதற்கு அவர்கள் 118 கோடிக்கும் அதிகமாக வடக்கு மாநிலங்களுக்கு மானியம் கொடுக்கிறபோது தமிழக அரசு ஏழை மக்களுக்கு குறைந்த விலையில் அரிசி கொடுப்பதனால் ஏற்படுகிற நட்டத்தை மத்திய சர்க்கார்தான் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். தமிழக அரசே ஸ்டேட் டிரேடிங்கை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : நேரம் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஐந்து நிமிடத்திற்கு மேற்படாமல் இனி பேசி முடிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

***திரு. வெ. முனுசாமி:** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1967-68-ஆம் ஆண்டுக்கான 'அரசினர் வானிகத் திட்டங்களுக்கான மூல தளச் செலவு' என்கிற மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் எனது கருத்துக்களை வழங்கலாம் என்று இருக்கிறேன். பண்டைய நாளில் நாட்டு மக்களை பசி பட்டிரிப் பினியில் இருந்து காப்பாற்ற ஆங்காங்கே நெற்களஞ்சியங்களும், கேழ்வராகுக் களஞ்சியங்களும் வைத்திருந்தார்கள் என்பதை இன்றைக்கும் இருக்கும் அந்தக் களஞ்சியங்களைக் கண்டு தெரிந்துகொள்ளலாம். அந்த அடிப்படையில் தான் தமிழக அரசு இன்றையதினம் நடந்து வருகிறது. கொள்முதலை நீக்கிவிட வேண்டும் என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் கொள்முதல் சம்பந்தமாக இருந்து வருகிற சில

[திரு. வெ. முனுசாமி]

[1967 ஜூலை 11]

கேடுபாடுகளை, சில தவறான முறைகளை நீக்க வேண்டும் என்பதாகத்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூறி வருகிறார்கள். உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால்—வாணிகம் என்கிறபோது அதில் லாப நோக்கு மறைந்தே கிடக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் வாணிகத் துறையில் இறங்குகிறபோது லாபம் ஒன்றைக் கருதியேதான் ஈடுபடுகிறார்கள். நாட்டுமக்களை அவர்கள் நினைக்கவில்லை. நாட்டு மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற உணவு தானியப் பொருள்களை அதன் காரணமாகத்தான் அரசு விநியோகிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நான் ஒரு கருத்தை மன்றாடித் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நெல் வியாபாரத்தில் தனியாருக்கு அரசு லைசென்சு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். டி.எஸ்.ஓ., தாசில்தார் ஆகியோர் உடந்தையாகச் சென்று அங்கங்கே கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் லைசென்சு பெற்றுள்ள தனியார்கள் தங்கள் செய்கிற கொள்முதலுக்குக் கணக்குக்கொடுக்காமல், பில் கொடுக்காமல், கள்ளக்கடத்தலுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். திண்டிவனம், செஞ்சி பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் பிடிக்கின்ற நெல்லை தனியாக அரைத்து, கடலுருக்கு அனுப்பி அங்கிருந்து கள்ளத்தனமாக சிலோனுக்கும், அங்கிருந்து சினைற்கும் போகிறது என்கிற பயங்கரமான செய்தி அடிபடுகின்றது. இதை நிச்சயமாகப் போக்கியாக வேண்டும். தனியார்களுக்கு இந்த அரசு லைசென்சு கொடுக்கக் கூடாது. பில் கேட்டால் தருவதில்லை எடை போடுவதிலே பல தப்புகள்—ஆகவே அரசாங்கம் முன் நின்று ப்ரொக்யூர்மெண்டு தாசில்தார், டி.எஸ்.ஓ.-வை வைத்துக் கொண்டு கொள்முதல் செய்கிறபோது அதைத் தனியாரிடத்தில் போடச்சொல்லாது நெல்லை வாங்கியாக வேண்டும். அப்படிச் செய்கிறபோது நிச்சயமாக கேடுபாடுகளை நீக்குகிற நிலைமை ஏற்படும் இன்றைய தினம் பில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அந்த லைசென்சு தரப்படுகிறது. ஆகவே அரைக்கவேண்டுமே அதற்காக லைசென்சு கொடுக்கிறது என்று சொன்னால் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன், மாவட்டத்திற்கு ஒரு ரைஸ் மில் என்று வைத்து, அதன் மூலமாக அறைத்து அரசாங்க கோடவுன்களிலே சேமித்து வைத்து விநியோகிப்பது என்றால் நிச்சயமாக இந்த நாட்டு மக்களுடைய பசியையும், பட்டினியையும் போக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இன்றையதினம் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் என்று மணிலா சம்பந்தமாக இருக்கிறது, அதேபோன்று, நெல்லையும் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் மூலம் விற்கின்ற அளவு ஏற்படுத்தினால், தனியாரிடம் போட்டு விவசாய மக்கள் நஷ்டம் அடைகிற நிலைமை மாறி ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிற்கு விவசாயிகள் எடுத்துச்செல்கிற நிலை ஏற்படும்.

1967 ஜூலை 11] [திரு. வெ. முனுசாமி]

அதற்கடுத்து இன்றையதினம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் ஈ.ஓ. அக்ரி என்பதாக விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இருக்கிறார். அந்த அதிகாரி விதைகளைத் தந்துகொண்டிருக்கிறார். நாமோ அரிசியைக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஆகவே உற்பத்திக்கு மிகவும் அடிப்படைத் தேவையான உரம், விதை, மற்ற கருவிகளை குறைந்த விலையில் அவர்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால்; நன்றாக இருக்கும். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளே உரங்களையும், மற்ற கருவிகளையும் தருகிற நிலையை ஏற்படுத்தினால் நிச்சயமாக உரத்திற்காக கள்ளச் சந்தையை நாடிச் செல்கிற நிலை மாறும்.

அதற்கடுத்து இன்றைக்கு செக் போஸ்டிகள் இருக்கின்றன. அங்கே என்ன என்ன அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். சைக்கிள்களில் போகிற தானியத்தைத் தடுக்கிறார்கள். காரில் கொண்டு போகிற தானியத்தைத் தடுத்து நிறுத்துகிறார்கள். ஆனால் லாரியில் கொண்டு போகிறவர்களை விட்டுவிடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: குறிப்பிட்ட சம்பவம் ஏதாவது இருந்தால் சொல்லவேண்டும், எப்போது எந்த செக் போஸ்டில் லாரியில் கொண்டுபோக அனுமதிக்கப்பட்டது, எந்த அதிகாரி அதைத் தடுக்காது விட்டார் என்கிற விவரங்களைத் தர வேண்டும். பொதுவாகச் சொல்வது சரியல்ல. இதுபோன்ற தப்பு அபிப்பிராயத்தை அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகச் சொல்ல நினைக்கிறவர்களுக்குத்தான் இது உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. முனுசாமி: இன்றையதினம் லாரிகளில் போகிறவர்களை விட்டுவிடுகிறார்கள். இவை போன்ற புகார்களை தனிப்பட்ட முறையில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு, மாதவரம் பால் பண்ணையை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். பால் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கம் புனிதமானதுதான். அத்துடன் திடகாத்திரமான மாடுகளையும் கன்றுகளையும் வளர்க்க வேண்டுமென்ற குறிக்கோளும் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலவரம் அங்கே இல்லாததற்குக் காரணம், கால்நடைகளைக் கட்டிப்போட்டு தீவனம் போடும் நிலையில் ஓரளவு நஷ்டம் ஏற்படுவதாக கருதப்படுவதுதான். இதற்கு, கண்டிப்பாக மேய்ச்சல் நிலங்களை ஏற்படுத்தி, பால் பண்ணையில் இருக்கும் கால்நடைகளுக்கு மேய வசதி செய்து கொடுப்பது லாபகரமாக இருக்கும் என்று கூறி, இப்படி அத்தியாவசியமான பொருள்களுக்கு ஆன வணிகத்தை அரசாங்கம் நேரடியாக நடத்த வேண்டுமென்று கூறி இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. என். சங்கரய்யா: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சி முடிவடையக்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1967 ஜூலை 11]

கூடிய நேரத்தில் கொள்முதலில் கவனம் செலுத்த வில்லை என்பது புள்ளி விவரங்கள் மூலமாகவே உறுதிப்படுகிறது. இதில் சந்தேகமே கிடையாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக புதிய ஆட்சி ஏற்பட்டபிறகு, இன்று இந்தக் கொள்முதலில் 10 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களிடம் உள்ள மார்க்கடபிள் சர்பலஸ் முழுவதையும் நிச்சயமாக கொள்முதல் செய்வதற்கு அரசினர் தீவிரமாக முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் மிகவும் அழுத்தமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் பெரு நிலக்கிழார்களிடம் உள்ள அதிகப்படியான அரிசியை கொள்முதல் செய்யவேண்டும். மார்கடபிள் ஸர்பலஸ் முழுவதையும் அரசாங்க அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் கொள்முதல் செய்கிறார்களா என்பதை நாம் தீவிரமாக கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறேன். இதைக் குறித்து அமைச்சரவர்களும் கூறினார்கள். ஏறக்குறைய 1¼ கோடி மக்களுக்கு மேல் இன்ஃபார்மல் ரேஷன் முறையில் உணவு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தேவையானால் இதை அதிகப்படுத்த வேண்டி இருக்கும். மதுரை முனிசிபல் வாடுக்கு கீழ்ப்பக்கத்தில் உள்ள கிராமங்களில் இன்ஃபார்மல் ரேஷன் கிடையாது. எனவே அங்குள்ள மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்த ரேஷன் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றால் ரேஷனிங் டிமாண்டு அதிகப்படியாகுமோ என்று சர்க்கார் பயப்படவேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தில் பதில் அளிக்கும்போது இரண்டு அறுவடைகளையும் சேர்த்து ஏறக்குறைய 8½ லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்ய திட்டமிடுப்பதாக கூறினார்கள். தேவையானால் நாமே 12 லட்சம் டன் வரைக்கும் அரிசி கொள்முதல் செய்து டவுன் பகத்தில் உள்ள கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க முயற்சிக்கவேண்டும்.

அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலே கட்டுப்பாடு என்பது நமது கொள்கை அல்ல, தேவைக்காக வைத்திருக்கிறோம். தேவை முடிந்த உடனே நீக்கிவிடுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது சரியான கொள்கைதான். ஆனால் இன்று உலக அரிசி சப்ளை நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது நாடு முழுவதும் உள்ள உணவு நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும் போது இன்றைக்குள்ளே கட்டுப்பாடுகள் நீண்டகாலத்திற்கு நீடிக்க வேண்டிய நிலைமைதான் பின்னணியில் இருக்கிறது என்பதை புதிய அமைச்சர் அவர்களே உணர்கிறார்கள் என்பதை நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஆகவே இந்த அடிப்படையில் தான் அரசாங்க வியாபாரம் என்ற பிரச்சினையை அணுக வேண்டியிருக்கிறது.

இப்போது ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை 154 லட்சம் மக்களுக்கு கொண்டு வரும்போது 8.30 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குச் செலவாகும் என்று இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இவ்வாறு ஏறக்குறைய 9 கோடி ரூபாய்க்கு அரசாங்கம் அதிகப்படியாகச் செலவு செய்து 154

1967 ஜூலை 11] [திரு. என். சங்கரய்யா]

லட்சம் மக்களுக்கு ரூபாய்க்கு 1 படி அரிசி கொடுக்கக்கூடிய திட்டத்தைக் கூட ஒருபுறம் தள்ளி வைத்துவிட்டு முதலில் இன்பார்மல் ரேஷன் முறையில் இன்னும் அதிகப்படியான மக்களுக்கு உணவுப்பொருள்களை வழங்குவது பொருத்தமாக இருக்கும். கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் பல இடங்களில் தேவை இருக்கிறது. ஆகவே இன்பார்மல் ரேஷன் முறைகளை அதிகப்படியான பேர்களுக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டிய அவசியத்தைக் குறித்து 8 லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்வதற்குப் பதிலாக 12 லட்சம் டன்வரை கொள்முதல் செய்யலாம். இதை நான் ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறேன். இதைச் செய்யக்கூடிய எந்த ஒரு அரசாங்கத்துக்கு எதிராகவும் பெரிய பணக்காரர்கள், பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் கூக்குரலை எழுப்பத்தான் செய்வார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்படுவதாகக் கூறுவார்கள். ஆனால் அது உண்மை அல்ல. வெளிமார்க்கெட்டில் விற்று கொள்ளை லாபம் அடைவதற்குத்தான் முயற்சிப்பார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய கூக்குரலுக்குச் செவி சாய்க்காமல் தமிழகத்தில் உள்ள 3½ கோடி மக்களுடைய நலனில் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற அக்கறை கொண்டுள்ள இந்த அரசாங்கம் அதிகப்படியான மக்களுக்கு இன்பார்மல் ரேஷன் முறையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக ஒரு பிரச்சினையை நான் கூறுகின்றேன். எல்லா மாவட்டங்களிலும் சொந்த உபயோகத்திற்கு என்று பத்து படி அரிசி கொண்டுபோகலாம் என்ற விதி இருக்கும்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த விதி இல்லை. விளவன்கோடு தாலுக்காவிற்கு அரிசி கொண்டுபோக—கோளத்தின் பக்கத்தில் உள்ள கல்குளம் பகுதியில் இருக்கிறது--அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்று புகார் கூறுகிறார்கள். ஆகவே ஒன்று விளவன்கோடு தாலுக்கா மக்களுக்கு உணவு ரேஷனை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் விளவன்கோடு தாலுக்கா மக்களுக்கும் பத்து படி அரிசி பக்கத்தில் உள்ள தாலுக்காவில் இருந்து கொண்டு செல்ல அனுமதித்தே ஆகவேண்டும்.

இன்றுள்ள நிலையில் அங்கே பெரிய அளவுக்கு விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. இதையும் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்கள். என்று நான் நம்புகிறேன்.

ரெவின்யூ போர்டு இரண்டாவது உறுப்பினருடைய பொறுப்பில் விட்டு இதர பண்டங்களின் விலையைக் குறைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்த அரசாங்கம் உணவு விலையைக் கட்டுப்படுத்துவது மட்டும் அல்லாமல் இதரப் பொருள்களின் விலையையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கு எடுக்கக்கூடிய எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் முக்கியமாக நாங்கள் எங்களுடைய ஆதரவைக் கொடுப்போம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1967 ஜூலை 11]

எண்ணெய் வித்துக்களின் விலை பெரிய அளவிற்கு உயர்ந்து இருப்பதால் கடலை எண்ணெய், நல்லெண்ணெய் போன்றவற்றின் விலைவாசி உயர்ந்து அதன்காரணமாக மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே முதல் அமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் இதர பண்டங்களுடைய விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது முக்கியமான விஷயம். அதில் எல்லோருடைய ஆதரவையும் எதிர்பார்க்கிறோம் என்று கூறியிருப்பதற்கிணங்க எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு எங்களுடைய ஆதரவு உள்ளது என்பதை உறுதியாகக் கூறிக்கொள்கிறேன். அரசியல் காரணமாக இதை எதிர்க்கிறவர்கள், மக்களை எதிர்க்கிறார்கள். மக்களுடைய நலனை எதிர்க்கிறார்கள், மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் உணவுப் பண்டங்களும், இதரப் பண்டங்களும் கிடைக்கக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு ஒருசிலர் எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் அந்த எதிர்ப்பைச் சமாளித்துதான் ஆகவேண்டும். அந்த எதிர்ப்பைக் கண்டு நிலைகுலைய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணவேண்டுமானால் அதற்கு இந்த அரசாங்க வர்த்தகம் என்பதை பிரதானமாக கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் புதிதாக வந்திருக்கும் இந்த அரசாங்கம் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்தின் மீது என் கருத்துக்களைக் கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: கனம் சேர்மன் சார், உணவுப்பிரச்சினையைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் இரண்டு முனு தடவை பேசியிருக்கிறேன். இப்போதும் அதே கருத்துக்களைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக, இந்தக் கட்டுப்பாடு, ரேஷன் என்பதே தெளிவான ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கொள்கை. இதைச் சொல்லித்தான், மேடையிலே இந்த பாலிஸியை கிரிடிஸைஸ் செய்து தான், ஜனங்களுக்கு மத்தியிலே நியாயம் என்று உணரச் செய்து தான் இந்த மாற்று சர்க்காருக்கு வழிவகை கிடைத்தது.

இருபது ஆண்டுகாலம் ஆட்சி செய்து மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலம் 23 ஆயிரம் கோடி ரூபாயை இந்த நாட்டில் செலவு செய்ததாக காங்கிரஸ் சொன்னபோதிலும் அவர்கள் ஒரேடியாக தொலைந்ததற்கு காரணமே இந்த உணவு விநியோகத்தில் தலையிட்டது தான். இன்றைக்கு அமெரிக்காவில் போய் ஒரு கோடி டன் கோதுமை கேட்கிறோம். அதை அமெரிக்க பிரஸிடென்ட் கருணை கூர்ந்து 3 கோடி டன் தருவதாக வாக்களித்து, அனுப்பி விட்டாலும் இந்த சர்க்கார் கையில் கொள்முதல், விநியோகம், கட்டுப்பாடுகள் இருந்தால் எப்போதுமே நிலைமை சீர்ப்பாடாது. ஆகவே, இதெல்லாம் பழைய காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் போக்கிலேயே போய்க் கொண்டிருப்பது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயம். இவ்வளவு தீவிரமாக இருக்கும், டி.எம்.கே. கட்சியைச்

1967 ஜூலை 11] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

சார்ந்துள்ள மந்திரிசபையில் இருக்கும், நீங்களே ஏன்தான் முன்பிருந்த அரசின் வினியோகக் கொள்கைகளை மேடைகளில் தாக்கிப் பேசினீர்களோ எனக்குப் புரியவே இல்லை. இந்தியாவிலேயே சென்னை ராஜ்யம் தான் நல்ல கிரியர் மெஜாரிடி உள்ள ஒரு மந்திரி சபையை அமைத்திருக்கிறது. மற்றதெல்லாம் கதம்ப மந்திரி சபைகளாக இருக்கின்றன. வங்காளத்திலும், கேரளத்திலும் மற்ற சில இடங்களிலும் அவர்கள் ஏதோதாறே என்று பல கட்சிகளுடைய தாட்சண்யத்திற்கு பயந்து, ஒரு மாதிரி வழவழா கொழுகொழா என்று நடந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் என் அப்படி நடந்துகொள்கிறீர்கள் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். காங்கிரஸ் சர்க்கார் எத்தனையோ சாகித்து இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் எத்தனையோ அணைக்கட்டுகள் கட்டி இருக்கிறார்கள்—இதெல்லாம் அவர்களைப் பாராட்டுவதற்காக சொல்ல வரவில்லை—எவ்வளவு மின்சார பம்புசெட்டுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் செய்து உற்பத்தியாகும் 60 லட்சம் டன் உணவக் தானியம் எங்கே போகிறது? ஆகவே, தயவு செய்து வைக்க வேண்டிய அறவே, தைரியமாக நீக்கி விடுங்கள். நீங்கள் கடவுளை நம்பவில்லை என்றால், இயற்கையை நம்பி விட்டுவிடுங்கள். உங்களுடைய கலையில்தான் எல்லா பாரத்தையும் சுமத்தி இருக்கிறது என்று நீங்கள் தயவு செய்து தப்பக் கணக்குப் போட வேண்டாமென்று இந்த அரசினருக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உணவு விஷயத்தில் தைரியமாகச் செயல்படுங்கள். நவரோஜி ரோடுக்கு உங்களுடைய மோட்டாரை ஒட்டிச் செல்லுங்கள், பெரியாரிடம் யோசனை கேளுங்கள். யோசனை கேட்கச் சொல்லுகிறேன் என்றால் நீங்கள் தெரியாதவர்கள் என்று நான் ஏதோ சொல்வதாக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். அவர்களிடம் கேளுங்கள் சரியான கருத்துக்களை வெளியிடுவார்கள். இந்திய சர்க்காருக்கு எதிரிடையான, உணவு ரேஷனை நாங்கள் நீக்கிவிட்டோம், நாங்கள் ஃபீர் மோவ் மெண்ட் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்று புரட்சிகரமான திட்டத்தைக் காண்பியுங்கள். காங்கிரஸ் சர்க்காரே நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்புதான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் இந்தியா பூராவும் தலையிட்டது. அவர்களுடைய தவறான போக்கின் மூலம் விலைவாசி ஓரளவு ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அவர்கள் போட்ட மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும், ஓவர் லைஸ்ட் ப்ளான் என்று சொல்வது போல பெரிய திட்டங்களைப் போட்டு அகலக் காங் வைத்து ஆப்பை பிடுங்க முடியாமல் மாட்டிக்கொண்டார்கள். ஆகவே, பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் காலத்திலிருந்து சில தவறான நடவடிக்கைகளை எடுத்ததின் மூலம்தான் விலைவாசிகள் கூடின. விலைவாசிகள் கூடிவிட்டபடியால், ஜனங்களுடைய கவனத்தை அதிலிருந்து திருப்புவதற்காக அவர்கள் யோசித்தார்கள். உடனே உணவுப் பொருள்கள், அரிசி, கோதுமை போன்ற வியாபாரத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு தில்லு மூல்லுகள் செய்து ஜனங்களுடைய கவனத்தை அங்கங்கே திருப்பி விடுவதற்கு முயற்சி செய்து அவர்கள் கெட்ட பெயரை எடுத்தார்கள். அவர்கள் அதிருப்தியை உண்டாக்கிக்கொண்டார்கள்.

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்] [1967 ஜூலை 11]

ஒரு படி அரிசித் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு பகுதிக்கு மாத்திரம்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றப் பகுதிகளுக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. கேட்டால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி ஒரு படி அரிசி கொடுப்பது ஏழைகளுக்கு ஓரளவுக்கு உதவிதான் என்றாலும் இது எல்லாம் உருப்படியான உதவி ஆகாது; பெரிய உதவி என்னவென்றால் இந்த மாதிரிக் காரியத்தில் அரசாங்கம் பொறுப்பிலிருந்து விடுபட்டு, தூற்றுக்கணக்கான பிரச்சனைகள் நாட்டிலே இருக்கின்றன, மக்களுக்கு நல்ல வாழ்வைக் கொடுப்பதற்காக சிறு சிறு திட்டங்கள் செய்யலாம், நிர்வாகத்திலே சீர்திருத்தங்கள் செய்யலாம், ஆகவே அவற்றிலே அரசாங்கம் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். உங்களுடைய எனர்ஜியை, சக்தியை இதிலே வீணாக்க வேண்டாம். இன்பார்மல் ஆக கொள்முதலை வைத்துக்கொண்டு உணவு கட்டுப்பாட்டை அறவே நீக்கிவிடுங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மந்திரிசபை அடிக்கடி வேடிக்கையாக பதில் சொல்கிறார்கள். புளி விலை குறைந்து விட்டது, கத்தரிக்காய் விலை குறைந்து விட்டது, கொத்தமல்லி விலை குறைந்துவிட்டது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள், விலைவாசி ஏறியதற்குக் காரணம் இருப்பது ஆண்டுகாலமாக ஆட்சிசெய்த காங்கிரஸாருடைய தவறான போக்கினால்தான். ஆகவே விலைவாசியைக் குறைப்பது என்பது ராஜ்ய சர்க்கார் அளவிலே முடியாது விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு என்ன சக்தி இருக்கிறது, என்ன திறமை இருக்கிறது ஒரு வழியும் இங்கே கிடையாது. ஆகவே எங்கள் சர்க்கார் வந்தபிறகு இதிலே 10 பைசா விலை குறைந்துவிட்டது, அதிலே 5 பைசா குறைந்து விட்டது என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள், அது சரியல்ல. சபாநாயகர் பகுதியிலே பத்து கிராமங்களுக்கு ரேஷன் கொடுப்பது தூத்துக்குடிப் பகுதியிலே பத்து கிராமங்களுக்கு ரேஷன் கொடுப்பது, திருநெல்வேலியிருந்து வந்து ஒரு உறுப்பினர் கேட்டால் அவருக்கு ஐந்து கிராமங்களுக்கு இதற்காக ஆர்டர் கொடுப்பது, இப்படியெல்லாம் ஸ்டெடி இல்லாத கொள்கைகளை உணவு விஷயத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டாம். ரேஷனை அறவே நீக்கிவிட்டு சிப்ரி மூவ்மெண்ட் ஏற்படுவதற்கு வகைசெய்ய வேண்டும். ஒரு மூட்டை திருநெல்வேலியில் 100 ரூபாய் என்று கள்ளமார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள். இந்த கண்ட்ரோலை எல்லாம் நீக்கி விட்டால் மூட்டை ரூ. 60-க்கு விற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். நீங்கள் இப்படி செய்துவிட்டு, ஆதிமூலம் சொன்னாரே அதனால் அப்படி செய்தோமே இப்பொழுது இப்படி ஆகிவிட்டதே என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை வராது, நான் தவறான கொள்கையைச் சொல்லமாட்டேன். நான் சொல்கிறபடி பின்னால் இது விஷயமாக நடக்காவிட்டால் நான் அப்பொழுது ராஜினாமா செய்வதற்குக்கூட தயாராக இருப்பேன். ஆகவே பழங்காலக் கொள்கையைப் பின்பற்றாதீர்கள், அது நல்ல கொள்கை அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1967 ஜூலை 11]

* திரு. வை. சுவாமிநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது உணவு தானிய வியாபாரத்தை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தினால் தான் நல்லது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வியாபாரிகள் எல்லாம் இந்த வியாபாரத்தை நடத்தினால் அவர்கள் அளவுகளை எல்லாம் குறைக்கக்கூடிய, அதாவது 50 கிலோ என்றால் அதற்குக் குறைத்து எடைபோடுகிறார்கள், இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய விலை கட்டுப்படியாகாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினால்தான் எடைக் குறைவைத் தடுப்பதற்கு வழி ஏற்படும்.

பால் விநியோகம் பற்றிச் சொல்லும்போது சென்னையில் அதிகமாகப் பால் கொடுக்கப்படுகிறது. திருச்சி, மதுரை போன்ற இடங்களிலிருந்து சென்னைக்குப் பால் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஆனால் திருச்சியிலே பால் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது, அங்கே உற்பத்தியாகிற பால் அங்கே சப்ளை செய்யப்படுவதற்கு வழிசெய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் மக்கள் கஷ்டம் இல்லாமல் பால் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிலை ஏற்படும். இதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களிலிருந்து வருகின்ற பாலை திருச்சிக்கு அனுப்புவதற்கு வழிசெய்தால் நல்லது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ரேஷனைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுடைய பகுதி தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பகுதி. பாய்லர் தொழிற்சாலை, ஆயுதத் தொழிற்சாலை, என்ஜினியரிங் கல்லூரி, பொன்மலை ஓர்க்ஷாப் இவையெல்லாம் நிறைந்து இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதிக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அங்கே இன்பார்மல் ரேஷனையாவது கொண்டுவந்து இப்போதுள்ள விலைக்காவது அரிசி அங்கேயுள்ளவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் விதைகள் தரமான விதைகளாக இல்லை. விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற விதைகள் நல்ல விதைகள் இல்லையென்றால் மற்ற நல்ல விதைகளைக் கொடுப்பதற்கும் அதற்காக ஏற்படுகின்ற பொறுப்புகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: எந்த இடத்தில் வாங்கிய விதை சரியாக இல்லையென்பதைப்பற்றித் தகவல் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன்: அதைப்பற்றி விரிவான கடிதத்தை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன். விதைகள் கொடுக்கப்படுவதில் உள்ள பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளுமானால் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு இது விஷயத்தில் பயம் இருக்கும். சத்துள்ள விதைகளாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1967 ஜூலை 11]

விதைக்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற 30 சதவிகிதத்தை விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நிறையப் பணம் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் நல்ல விதைகளை, காயவைத்து விதைகளையெல்லாம் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுப்பார்கள்.

மாட்டுத் தீவனங்களுக்கு, அதாவது பிண்ணாக்கு, பருத்திக் கொட்டை போன்ற பொருள்கள் எல்லாம் ஏராளமான விலை விற்கின்றன. விவசாயிகள் வாங்கிப்போடும் அளவுக்கு முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆபாயக்கு ஒரு படி அரிசி போடுவதுபோல் மாட்டுத் தீவனங்களையும் குறைந்த விலையில் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து கொண்டால் வாயில்லா ஜீவனங்களும் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு சல்பேட் வாங்குவதற்காகக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சல்பேட்டின் விலை உயர்ந்துவிட்டது. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 35 என்ற வீதத்தில் தான் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. 35 ரூபாய் விவசாயிகளுக்குப் போதாது, ஆகவே ஏக்கருக்கு 35 ரூபாய் என்று இருப்பதை 50 ரூபாய் என்று ஆக்கினால்தான் நல்லபடியாக அவர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடன்கள் கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் கிராம முன்சிப், கர்ணம், கிராமசேவக் போன்றவர்களிடம் போய் கமிஷனரை எல்லாம் பார்த்து கடன் பெறவேண்டி இருக்கிறது. அதற்குள் 60 நாள் 90 நாள் பயிர்தான் இருக்கும், அவை விளைச்சல் விளைந்து முடிந்து விடும். ஆகவே கமிஷனர்கள் அந்தந்த ஊர்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள், சல்பேட் போன்றவற்றை உடனுக்குடன் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள அரசாங்க வரைபத்திட்டங்கள் மூலதனச் செலவு என்ற மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஆதரித்து மிக கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்ற நான்கு மாத காலத்தில் ஏழை எளியவர்களுக்கு உணவு அளிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நிறைவேற்றியுள்ள வகையில் சென்னையிலும் கோயம்புத்தூரிலும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதே போன்ற மற்ற எல்லா நகரங்களுக்கும் எல்லா கிராமங்களுக்கும் அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நான்கு மாத காலத்தில் பதுக்கல் பேர்களை எல்லாம் பிடித்து, அரிசி, உரம் போன்றவற்றைப் பதுக்கி வைத்ததையெல்லாம் வெளியே கொண்டுவந்து பொது

1967 ஜூலை 11] [திரு. எம். கண்ணப்பன்]

மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் விநியோகம் செய்திருக்கிறது. திங்கட்கிழமை, வியாழக்கிழமை இரண்டு நாட்களிலும் மாலை நேர, அதாவது இரவு நேரத்திலே அரிசி உணவு போடக்கூடாது என்று போடப்பட்ட தடையை இந்த அரசு நீக்கியிருக்கிறது; அதன் மூலம் எல்லோருக்கும் எல்லா நாட்களிலும் எல்லா நேரங்களிலும் உணவு கிடைக்குமென்று செய்திருக்கிறார்கள். விருந்துகளுக்கு இப்பொழுது கட்டுப்பாடுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். 50 பேர்களுக்குமேல் உணவு போடக்கூடாது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். திருமண வீட்டிலே 100 பேர்களுக்கு மேல் சாப்பிடக்கூடாது என்ற உத்தரவும் விதித்திரமாக இருக்கிறது, இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். திருமண வீட்டிலே 100 பேர்கள்தான் சாப்பிட வேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு அங்கே ஆயிரம் பேர்கள் சாப்பிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒன்று சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும், அல்லது சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கிற உணவு நிலைமை களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே முதலில் கட்டுப்பாடு நக்கப்பட்டது. அவ்வாறு கட்டுப்பாடு நக்கப்பட்டவுடனே அங்கு ஒரு லிட்டர் அரிசி ரூ. 1-50, ரூ. 1-60 என்று வறறுவந்த நிலைமாறு லிட்டர் 1 ரூபாய், 80 காசு 76 காசு என்ற அளவுக்கு விலை குறைந்து விற்கப்பட்டது. பொள்ளாச்சி பெரிய சந்தை; அங்கு கூட ஒரு லிட்டர் 80 காசுக்கு விற்கப்பட்டது. கோவை நகரத்தில் ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு, வெளி மார்க்கெட்டில் அரிசி விற்கக்கூடாது. அப்படி விநியோக காரணமாக கோளாவுக்கு அரிசி கட்டத்தப்படுகிறது என்று வெளியிலே அரிசி விநியோக தடை செய்யப்பட்டது. அதன் காரணமாக கோவை நகரில் மட்டுமல்ல; பொள்ளாச்சி, உடுமலை, கோபி, பவானி போன்ற எல்லாப் பகுதிகளிலும் அரிசி விலை மூன்று எந்த அளவுக்கு இருந்ததோ அந்த அளவுக்கு அதிகப்படியாக ஏறி விட்டது. கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் மார்க்கெட்டில் தாங்கள் விநியோகிக்கும் அரிசியை, தானியத்தை விற்கக் கொண்டு வந்தால் அவைகளை அதிகாரிகள் பறிமுதல் செய்யும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். கோளாவுக்குச் செல்லும் அரிசியைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்றால் அதற்குப் போலீஸ் படை இருக்கிறது; சட்டம் இருக்கிறது. கோளாவுக்கு அரிசி கடுத்துகிறவர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். வாகனங்களைப் பறிமுதல் செய்கிற அளவுக்கு சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஆகவே, அத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு கோவை மாவட்டத்திலுள்ள கட்டுப்பாட்டை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எப்படி பெரிய நகரங்களிலே படி அரிசித் திட்டத்தை அரசாங்கம் செய்து கொண்டிருக்கிறதோ அந்த முறையில் அந்தத் திட்டத்தைச் சிறு சிறு கிராமங்களுக்கும் சிறிய நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிப்புச் செய்வது நல்லது என்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அரசாங்க வணிகத் திட்டம்

[திரு. எம். கண்ணப்பன்] [1967 ஜூலை 11]

களுக்கான மூலதனச் செலவுக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மானியக் கோரிக்கை கொண்டு வந்ததை வரவேற்று இரண்டொரு கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்ற 3, 4 மாதங்களாக உணவுத் துறையில் ஆருகக் கூடிய அமைச்சர் அவர்களும், அவர்களுடைய அதிகாரிகளும் கொள்முதலில் நன்கு திட்டமிட்டு நல்ல முறையில் கொள்முதல் செய்து நம்முடைய தேவையை ஓரளவுக்கு பூர்த்தி செய்திருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பயங்கரமான சூழ்நிலைகள் உருவாகிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் தமிழக மக்களுக்காக நல்ல அரிய பல திட்டங்களைத் தீட்டி அதன் மூலம் நல்ல முறையில் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து தமிழகம் எங்கும் பசியோடு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு அரிசி அளிக்கக்கூடிய வகையில் திட்டத்தை நிறைவேற்றியதற்காக இந்தத் துறை அமைச்சருக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எந்த இலக்குக்கு உணவுப் பொருளைக் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களோ அந்த இலக்குகூடிய விரைவில் பூர்த்தியடைவதற்கான நல்ல திட்டங்கள் உருவாகி வருவதைக் காண்கின்ற நேரத்தில் சர்க்காரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த இரண்டு மாத காலமாக பல்வேறு மாவட்டங்களில் விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயக் கருத்தரங்கை அமைத்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளக்கும் வகையில், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக வழிவகைகளையும் உரம் போன்றவைகளை நியாயமான முறையில் விவசாயிகளையும் பெறுவதற்கான வழிவகைகளையும் வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். ஆறு மாதகாலத்திற்குள்ளாக சம்பா பயிருக்குப் பிறகு சர்க்கார் எதிர்பார்க்கக்கூடிய இலக்கு முடிந்துவிடும். முடிந்தவுடன் மேற்கொண்டிருக்கக்கூடிய உணவுப் பொருளை வெளிமார்க்கட்டில் விற்க வழி செய்தால் வியாபாரிகள் நல்ல முறையில் நடக்க வழிவகை ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இந்தத் துறையை மேற்கொண்டிருப்பதால் வியாபாரிகளுக்கு வாய்ப்பே கிடைக்காது என்று கருதுகிறார்கள். இப்போதுகூட அந்தந்த மாவட்டங்களில் கொள்முதல் இலக்கு முடிந்து கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டவுடன் வியாபாரிகள் நல்ல முறையில் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். அந்த முறையில் சர்க்காருடைய இலக்கு பூர்த்தியானவுடன்

1967 ஜூலை 11] [திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

மேற்கொண்டு வியாபாரிகள் உணவுப் பொருளை வியாபாரம் செய்ய வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வெளி மாநிலங்களில் இருந்து பருப்பு வகைகளாக கடலைப் பருப்பு, உளுத்தம் பருப்பு, துவரை போன்றவைகளை சர்க்கார் நிறைய வாங்கி ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக அந்தந்த மாவட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய சிறு சிறு வியாபாரிகளுக்கு 5 மூட்டை, 10 மூட்டை என்று விநியோகிக்கப்படுமானால் நிச்சயமாக பருப்பு விலைகள் குறைய ஏதுவாக இருக்கும். அந்த வகையில் கொடுப் போமானால் குறைந்த விலையில் பொதுமக்களுக்குக் கிடைப்பதோடு தட்டுப் பாடு இல்லாமலும் கிடைக்க வழி ஏற்படும்.

இப்போது சர்க்கரை தட்டுப்பாடாக இருக்கிற காரணத்தால் கல்கண்டு காய்ச்சுவதைச் சர்க்கரைத் தட்டுப்பாடு நீங்கும் வரை நிறுத்தி வைக்க ஆவன செய்யவேண்டும். கல்கண்டு காய்ச்சுவது முழுவதையும் தாற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்க வேண்டும்.

தமிழகத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் ரொட்டி செய்து அன்றாடம் விற்பனை செய்து குடும்பத்தை நடத்தக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தக் குடும்பங்களுக்கு மைதா வழங்கக்கூடிய நிலை ஒரு வாரத்திற்குக்கூட போதாமல் இருக்கிறது. இதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து ரொட்டி செய்து விற்கக்கூடிய குடும்பங்களுக்கு தேவையான அளவு மைதா மாவு கொடுப்பதற்கு வழிமுறைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு. . . (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கொள்முதலில் ஓரளவு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இருந்தாலும்கூட கொள்முதலில் நாம் நிர்ணயித்த எல்லையை அடைய சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களில் சாதாரண விவசாயிகளிடத்தில் கொள்முதல் செய்வதில் தீவிரமான அக்கறையை அதிகாரிகள் செலுத்துகிறார்கள். பத்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்டவர்களிடமிருந்து சரியான முறையில் கொள்முதல் செய்யப்படுவதில்லை. அதே சமயத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு விதிவிலக்கு என்று சொல்லிக்கொள்ளும் நிலையிலே கூட, விதி விலக்குக்கு உட்பட்ட விவசாயிகள்கூடத் தொந்தரவுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்ற தகவல் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கொள்முதல் முறையாக வெற்றியடைய வேண்டுமானால் மூன்று ஏக்கருக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டு இருக்கும் பத்து ஏக்கர் வரையில் லெவி அடிப்படையில் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். பத்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு இருந்தால் அவர்களுடைய விவசாயத் தேவை, குடும்பத் தேவை போக மீதி பூராவும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1967 ஜூலை 11]

கையை உறுதியாக அமுல்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய உணவு நிலைமையைச் சமாளிக்க இயலும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இதை வெற்றிகரமாக நடத்த வெகு ஜன கமிட்டிகளை அமைப்பது குறித்து சர்க்கார் முடிவாக ஆலோசிக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துகிறேன்.

இந்த சர்க்கார் வந்த பிறகும் கூட நாற்றம் எடுத்த அரிசி பல இடங்களில் கொடுக்கப்படுவதாகத் தகவல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு அடிப்படையான காரணம் மொத்த வியாபாரிகள் லாபத்திற்காக இவ்வாறு உணவு தானியங்களை விநியோகிப்பது தான். இதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் ஏற்கனவே வற்புறுத்தியதுபோல் ஸ்டேட், ட்ரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலம் நம் கொள்முதலும் விநியோகமும் இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பருப்பின் விலைகள் உயர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இன்று நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் இந்தப் பருப்பை விநியோகிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் கொள்முதலில் மிகவும் அக்கறையோடு பங்கெடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய பொருள்கள் இன்று உயர்ந்த விலையில் விற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி அவை உயர்ந்து கொண்டிருப்பதால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட அளவிற்கு கூட்டுறவு மூலமாகவோ அல்லது வேறு துறைகள் மூலமாகவோ அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை நிர்ணயமான விலையில் விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சரவை கொள்கை ரீதியான ஒரு பிரச்சினையை விவாதிக்கவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறது. நகர பஞ்சாயத்துக்களில் ஆசிரியர்கள், சர்க்கார் சிப்பந்திகள், தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு நியாயவிலைக் கடைகள் இல்லை, ரேஷனும் இல்லை. உணவுக் கட்டுப்பாடும் இருக்கிறது. அவர்கள் இன்றையதினம் படி, இரண்டு, மூன்று ரூபாய் விலை கொடுத்து அரிசி வாங்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரதேசங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு ரூபத்தில் உணவு விநியோகிக்கும் பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டாமா? தட்டுப்பாடு உள்ள கிராமங்களும் இருக்கின்றன. சுய தேவைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிற கிராமங்களும் இருக்கின்றன. இந்தக் கிராமங்களைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டாமா? இன்றைய கொள்கையோடு இருந்துவிட்டால் போதும் என்பது சரியல்ல. ஆகவே, இந்தப் பிரதேசங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு ரூபத்தில் உணவு கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்கரை சம்பந்தமாக இன்றிருக்கிற நெருக்கடி பற்றி இங்கு அழுத்தமாகக் கூறினார்கள். இன்று கற்கண்டு காய்ச்சவில்லை பணம் காய்ச்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 100 ரூபாய்க்கு வாங்கி 400 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். ஆகவே, இதில் உறுதியான கொள்கையை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் நம் கோட்டாவைக் குறைத்து விட்டது. ஆகவே,

1967 ஜூலை 11] [திரு. என். வரதராஜன்]

இருக்கும் சர்க்கரையையாவது சகல பகுதி மக்களுக்கும் கொடுக்க தீவிரமான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருச்சி மாவட்டம் தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் சர்க்கரை முறையாகக் கிடைப்பதில்லை, கார்ட் முறைகூட சரியாக இல்லை என்பது தான் இன்றைய நிலை. வாங்கும் கோட்டாவைக் கூட வியாபாரிகள் சரியாக மக்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் சர்க்கரை கொடுக்கப்படவேண்டும். கற்கண்டு கோட்டாவை தடைபடுத்தவேண்டும். பெரிய ஹோட்டல்களுக்கு கொடுக்கும் கோட்டாவைக்கூட குறைத்து விடலாம். சாதாரண டிக்கடைக்காரர்களுக்கு சர்க்கரை கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் தான் வெளியில் மூன்று, நான்கு ரூபாய் கொடுத்து வாங்கி தொழில் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. கள்ள மார்க்கட் பெருகுவதற்கு அது காரணமாக இருக்கிறது. ஆகவே சிறிய டிக்கடைக்காரர்களுக்கு சர்க்கரையை அதிகப்படுத்தி, கற்கண்டிற்குக் கொடுப்பதைத் தடைப்படுத்தி, சர்க்கரையை விநியோகிக்கவேண்டும். சிறிய ரொட்டிக்கடைகளின் மைதா பிரச்சினையையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Temporary Speaker, Sir, I shall try to make my speech as brief as possible in order to save time.

We the members belonging to the Swatantra Party are the only persons who can say that the Government is going on the wrong path. Neither the Congress nor any other party can say that. The policy was started by the Congress Party and the present Government is pursuing it. I want to make it very clear that we completely disagree with the food policy of the Government. We want to make that clear. Tomorrow my constituency should not feel that I have not made such a statement.

During the question hour to-day the Food Minister asked me to point out specific instances. Because he made that statement on the floor of the House, I am constrained to give a reply on the floor of the House. I shall read a small extract from a letter which I have received from Coimbatore :—

“ We have this day sent to you by registered parcel rice issued through a ration shop at Coimbatore. The rice specimen sent to you was supplied to the ration card holders linked with Coimbatore Staff Co-operative Society situated at Robertson Road in 13th Ward, R. S. Puram, Coimbatore. The price per kilo is 86 paise. This is not the variety that is supplied under the one-rupee-a-measure scheme of the Government. You are aware that Sri N. A. Parasuraman happens to be the councillor of the said ward. He obtained this sample from the buyer and handed over to us for onward transmission to you requesting you to exhibit the same in the Assembly.”

[1967 ஜூலை 11]

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : அதிகார பூர்வமான தகவல்களை மட்டும் சபையில் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடிதத்தைப் படிப்பது பாராளுமன்ற முறைக்கு ஒத்துவராது என்பதால் அதிகார பூர்வமாக கிடைத்ததை மட்டும் படிக்கும்படி சொல்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Under what rule is the Temporary Speaker prohibiting me from reading the extract?

MR. CHAIRMAN (THIRU P. MALAICHAMY) : I shall give it after half an hour.

DR. H. V. HANDE : If I am doing anything unparliamentary, he can ask me.

THE HON. THIRU A. GOVINDASAMY : That copy should be made available to the Speaker.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Whenever an hon. Member reads any letter or extract, that document will have to be placed on the table of the House so that it can be made use of by the other Members who participate in the discussion.

DR. H. V. HANDE : I hope that these interruptions will not affect the time allotted to me.

With the due permission of the Chair, I pass on the specimen of rice that has been sent to me to the Hon. Minister for Agriculture.

(The hon. Member then passed on the packet.)

Such rotten rice has been sold in Coimbatore at 86 Paise per kilo. I request the House to take this into consideration. Now we are going in a particular direction. We want to nationalise everything. We want to procure and distribute as much rice as possible.

மாண்புமிகு திரு. எ. கோவிந்தசாமி : இந்த அரிசி எந்த ரேஷன் கடையிலிருந்து வாங்கப்பட்டது என்ற தகவல் இருந்தால் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I just now gave the name of the Society. It is the Coimbatore Staff Co-operative Society situated at Robertson Road in 13th Ward, R.S. Puram, Coimbatore.

My submission is that if we go on procuring and stocking, we will not succeed in protecting the stocks. That has been my argument for the past several years ever since I entered the Legislature and even now I am repeating that argument. There is not enough godown space in the Madras State, and the officers who are in charge of the storage of rice will not take that much interest which they will take if it belongs to them. Disinterestedness is creeping into it. The stock of rice in the godowns will steadily

1967 ஜூலை 11]

[Dr. H.V. Hande]

deteriorate because nobody will take proper care of it. The previous Government and this Government also have taken upon themselves the heavy responsibility of collection, storage and distribution of rice. The Government have with them a stock of 5 to 6 lakh tonnes of rice. If the one-rupee-a-measure scheme is extended, larger quantities will have to be stored. There is a cry for supply at one rupee a measure and for extension of statutory ration. If this demand is to be satisfied, the Government will have to store about 45 lakh tonnes. If the entire work of storage and distribution is taken over by the Government, I have got the greatest fear that they may not be able to properly handle it. Even with the statutory rationing limited to Madras City and Coimbatore the consumers are not satisfied and the producers are not satisfied.

As far as the procurement policy is concerned, I have time and again stated in this House that because of that policy initiated by the former Government and pursued by the present Government, everybody is dissatisfied. There is a show of force by a number of officers. The ration officers in the cities and the procurement officers in the villages think that the customers are at their beck and call and a sense of officialdom is being thrust upon innocent persons. My submission is that it should not go on for long. The Government have procured stock on hand and they should remove rationing. If they fear that the stock is not enough, let them increase it. Once they feel that the safety mark is reached, I request the Government to remove control. I am making the request in the interest of the Government. I am not making the speech to attack the Government or to cause pain to the Government. I want to help the Government. I will be failing in my duty if I do not tell this House that unless the controls are removed, there is no salvation. If the Government remove rationing, we may be able to win the applause, good wishes and blessings of countless persons in this State.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும்படியான இந்த மானியத்திலே அருமை நண்பர் கனம் வில்லியம் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது இருக்கும்படியான முக்கியமான விவாதம் என்ன வென்றால், சர்க்கார் வாணிகத்துறையிலே உணவு பொருள்களை வியாபாரம் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் விஷயத்தைப் பற்றிய தோடு, சென்னை பால் பண்ணை--பால் வழங்கும் திட்டமும் இதிலே இருக்கிறது. அதோடு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் திட்டமும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நடு
பகல்
12-30

இப்போது நம் நாட்டிலே இருக்கும்படியான நிலையில் உணவுப் பொருள்கள் பற்றாத காரணத்தினால், சர்க்காரே இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்முதல் செய்து மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் வழங்க வேண்டுமென்ற பெரிய பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டிருக்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1967 ஜூலை 11]

கிறது. இப்போது கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்க முடியுமா? நடக்க முடியாதா? என்ற பிரச்சினைதான். வெற்றிகரமாக நடக்குமா, முடியாதா என்ற பிரச்சினையைவிட, இது பெரிய சிக்கலான ஒரு பிரச்சனை. ஏன்? சர்க்கார் இந்தத் துறையிலே தலையிடுகிற வேளையிலே, விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், விலை வாசிகள் கட்டுப்படியாகாது இருக்கிற காரணத்தினால், பட்டணத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கும், கஷ்டப்படும்படியான தொழிலாளிகளுக்கும் வாங்கும் சக்தி இல்லாத மக்களுக்கும் உணவு தானியங்களை விநியோகிக்கும் நிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த இடத்திலே தவறு என்றால்—தவறு என்பது நான் இப்போது சொல்லிக்கொள்ளுவது அல்ல; 10-15 வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன்—விவசாயி, உற்பத்தி செய்பவன் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கும்போது கட்டுப்படியான விலை சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை; அதுதான் இப்போது இருக்கும்படியான பெரிய பிரச்சனை. சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கும் விலைக்கும், வெளியிலே விற்பனை விலையிலிருந்து கிடைக்கும் விலைக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் கிடையாது. சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலையைவிட அதிகமாக, இரண்டு மடங்கு விலையில் வெளியே விற்கப்படுகிறது. அதை கள்ள மார்க்கெட் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லலாம்—அது பகிரங்க மார்க்கெட் என்று சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் துறையில் இருக்கும் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் குறித்து, விலையை நாங்கள் தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம், அந்த விலைக்குத்தான் விற்கப்படுகிறது என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலேதான் பெரிய சிக்கலான பிரச்சனை.

முதலிலே இந்த விலையைப் பொறுத்த வரையில், நியாயமான விலை—கட்டுப்படியாகும் விலை—கொடுப்பது மிக மிக அவசியம். சர்க்காருக்கு இருக்கும் கொள்கை என்னவென்றால், அவர்களுடைய திட்டம் என்னவென்றால்—அவர்கள் தேர்தலுக்காகச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லவில்லை—ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி—பட்டணம் படி—கொடுக்கவேண்டும் என்பது. (சூறுக்கீடு) ஆம்; படிப்படியாகத்தான். முதலில் ஒரு படி என்று ஆரம்பித்து ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி கொடுக்கவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை. ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி விற்கவில்லையா என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆம்; விற்பது என்று நானும் சொல்லுகிறேன். நானே விற்பிருக்கிறேன். 1937, 1938-ல், ரூபாய்க்கு மூன்று படி விற்போம். அப்போது விவசாயிக்கு உற்பத்திச் செலவு என்று ஆயிற்று என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அப்போது இருந்த உற்பத்திச் செலவு இன்றைக்கு இருந்தால், ரூபாய்க்கு மூன்று படி என்ற விலையில் விவசாயி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதை மனம் புரவமாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அப்போது ரூபாய்க்கு மூன்று படி விற்போது உற்பத்திச் செலவு ஏக்கருக்கு 30 ரூபாய். அப்போது ஒரு

1967 ஜூலை 11] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

மூட்டைக்கு நெல் 5 ரூபாய்—50 பட்டணம் படி. கொண்ட மூட்டை நெல் 5 ரூபாய், அரிசி ஒரு மூட்டை 10 ரூபாய். நானே அந்த விலையில் வாங்கிச் சாப்பிடிருக்கிறேன். 30 ரூபாயாக இருந்த உற்பத்திச் செலவு இன்றைக்கு 300 ரூபாயிலிருந்து 350 வரையில் ஆகிறது ஏக்கருக்கு. 10 மடங்கு உற்பத்திச் செலவு உயர்ந்திருக்கும்போது, அப்போது அரிசியின் விலை 10 ரூபாய் என்றால் இப்போது 100 ரூபாய்க்கு விற்பனையாகிறது அது நியாயமான விலையாகும் என்று நியாயமாக இருக்கிறவர்கள். உண்மையான விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். கணக்குப் பார்த்தால், இப்போது உற்பத்திச் செலவு 10 மடங்கு ஆகியிருக்கிறது. பட்டணத்தில் உள்ளவர்களுடைய வாழ்க்கைப்புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறது. 100 புள்ளி, 200 புள்ளி என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளின் உற்பத்திச் செலவு எத்தனை புள்ளிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று யாரும் கணக்குப் போடுவது கிடையாது, யாரும் கேட்பது கிடையாது. ஏனென்றால் மாடு மாதிரி உழைத்துப் பயிரிட்டுக் கொடுப்பதற்கு விவசாயி இருக்கிறான். எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் விவசாயிகளை கவனிக்கிறோம், கவனிக்கிறோம் என்று வாய்வில் சொல்லுவதாக இருக்கிறதே தவிர, மனதாரச் செய்யும் நிலை இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

1937-ம் வருஷத்தில் விவசாயிகள் உற்பத்திச் செலவுப் புள்ளி 100 என்றால் இன்றைக்கு 1,000 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. 1,000 புள்ளிகளுக்கு ஏற்ற அளவுக்கு, ஏழை விவசாயிகளுக்கு—உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு—கட்டுப்படியான விலை கிடைக்கவேண்டிய உத்தரவாதம் அளிக்க கடமையும், பொறுப்பும் சர்க்காருக்கு இருக்க வேண்டும் என்று நான் ரூபகப்படுத்திக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே நிலையில், பகிரங்க மார்க்கெட்டில் இருக்கும் விலை, மக்களுடைய வாங்கும் சக்திக்கும், விவசாய மக்களின் உற்பத்திச் செலவுக்கும், நாட்டிலே இருக்கிற பற்றாக்குறை நிலைக்கும் ஏற்ப இருக்கிறது அந்த விலை. அது நியாயமா என்றால் நியாயம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற நிலையில், விவசாயிகளுக்கு உற்சாகமூட்டும் திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா? கேட்டால், இப்போது இருக்கும்படியான சர்க்கார் கொள்கை என்னவென்றால், உண்பவனைத்தான் கவனிக்கச் சர்க்கார் உத்தரவாதம் அளிக்கிறது, உண்டாக்குகிறவனைக் கவனித்துக்கொள்ளுவதாகத் தெரியவில்லை. உண்பவன்—பட்டணத்தில் இருப்பவர்கள், ஆலைத் தொழிலாளர்களெல்லாம்—உண்டு பலனை அனுபவித்துக்கொள்ளலாம். உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு பலன் நிச்சயமாக இல்லை. என்னுடைய வாதம் என்னவென்றால், உண்பவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மானியத்தை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால், இந்தப்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1967 ஜூலை 11]

பற்றாக்குறை நீங்கி எப்போதும் நல்ல முறையில் இருக்க முடியும் என்பதுதான். இந்த என்னுடைய எண்ணத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது இருக்கும்படியான நிலையில் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். கொள்முதலை எடுத்துக்கொள்வோம். ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்வதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்றால், இதைவிட அக்கிரமமான, அநீதியான திட்டம் இருக்கவே முடியாது என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். புள்ளி விவரத்தை வைத்துக்கொண்டு முன்னாலே இதைச் செய்தார்கள், அதைச் செய்தார்கள் என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. இந்தத்தவறு நடந்து வருகிறது. யார் கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள்; கொடுக்காதவர்கள் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். நியாயமான, இன்னார் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் எப்போதும் ஏற்படவில்லை. கொடுக்காதவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். கொடுத்தவர்கள் மீண்டும் வற்புறுத்தப்பட்டு, கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, தான் சர்க்காருடைய திட்டம் நியாயமான திட்டமாக, நல்ல திட்டமாக, நீதியான திட்டமாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். ஏன் கொள்முதல் திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்றால், கொள்முதல் திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்படும் விலைக்கும் வெளியில் இருக்கும் விலைக்கும், இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. வெளியில் விற்கு 100 ரூபாய் கிடைக்கும்; சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலை 50 ரூபாய்தான். அமைச்சர் அவர்கள் கேள்விக்களுக்கு பதில் சொல்லும்போது, நாம் நிர்ணயம் செய்திருக்கும் அந்த விலைதான் வெளியில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது எப்படி இருக்கிறது என்றால், முழுப் பூசனிக்காயைச் சோற்றிலே மறைப்பது மாதிரி இருக்கிறது. முழுப் பூசனிக்காயைச் சிறு சோற்றில் மறைக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். நாங்கள் வைத்த விலைதான் வெளியில் இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லுவார்களானால், தீப்பறவை தன்னுடைய தலையை மணலில் புதைத்துக்கொண்டு உலகமே தெரியாமல் இருக்கும் நிலையில் இருப்பது போலவே இருக்கும். இதே நிலையில், இன்னொரு உத்திரவு. எங்கே போனாலும் அரிசி கொண்டு போகலாம். அரிசி தான் எங்கும் கிடைக்கிறதே, ஏன் இந்த உத்திரவு? மாவட்டத்திற்குள் எங்கு வேண்டுமானாலும் கொண்டு போகலாம் என்று ஒரு உத்திரவு. இதெல்லாம் கொள்முதலிலே சரியான திட்டம் இல்லாத காரணத்தினால்தான்.. சர்க்காரே இந்தத் திட்டத்தைப் பூர்ணமாக நடத்தட்டும், நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் இதற்குப் பரிசுதான் என்ன என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். செளகரியமான இடத்தில் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடத்தில் செல்லுவது, ரைஸ் மில்காரர்களிடத்தில் ஒப்படைப்பது, அரிசியைக் கெடுத்து வைப்பது என்று ஏற்படுவதால், உணவு அமைச்சராக இருக்கிறவர் முன்பு செய்த காரியத்தை இப்போது

1967 ஜூலை 11]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

டாக்டர் ஹாண்டே செய்து கொண்டிருக்கிறார். பொறுப்பு இல்லாமல் இப்படி கெட்ட அரிசியைக் கொடுப்பதைத் தடுப்பதற்கு இதுவரைக்கும் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இம்மாதிரி கெட்ட அரிசி கொடுப்பவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டால் சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான சங்கடம் ஏற்படும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். முன்னாலேயே இருக்கிறது, ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக பூமி உள்ளவர்கள் கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஒவ்வொரு ஏக்கராகப் பிரித்துக்கொள்ளலாம். மூன்று ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஒவ்வொரு ஏக்கராவாகப் பிரித்துக்கொள்ளலாம். எங்களுடைய காங்கிரஸ் சர்க்கார்மீது சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டையே நான் இப்பொழுது திருப்பி ஆளும் கட்சியினருக்குச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஒரு குடும்பத்தில் ஐந்து பேர்கள் இருந்தால், ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக ஒரு ஏக்கர் பிரித்துக்கொண்டு விடலாம். 13 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் உற்பத்தியாகக்கூடிய நெல்லை, அரிசியை, 5 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் சர்க்காருக்குக் கொடுத்தது போக, பாக்கியிருப்பதை பகிர்ங்க மார்க்கெட்டில் விற்பனை சர்க்கார் ஏன் அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதுதான் கேள்வி அல்லது வேண்டுமானால் சர்க்காரே தானியப் போக்குவரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அல்லது ரைஸ் மில்கள் பூராவும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு, விநியோகம் பூராவும் சர்க்காரே செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நிலைமை கட்டுக்கடங்கும். அப்படியில்லாமல் ஒரு பக்கம் ஓட்டைகளை விட்டுவிட்டு இருந்தால், நிலைமையை எப்படி சமாளிக்க முடியும்? மக்கள் கஷ்டப்படுகிற நிலைமை தான் ஏற்படும். ரைஸ் மில்களை எடுத்துக்கொள்வது எந்த விதத்திலும் கஷ்டமான காரியமல்ல. தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்ற நிலையிலேகூட நான் சொல்ல வரவில்லை. ஏனென்றால், நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். ரைஸ் மில்களை சர்க்காரே வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அந்த கோடவுںகளை சர்க்கார் உபயோகப்படுத்தி, ரைஸ் மில்களில் ஆகக்கூடிய அறை கூலியை அவர்களிடம் கொடுத்து, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களையும், ப்ரொக்யூர்மெண்டு ஆபீஸர்களையும் அங்கேயே வைத்துவிடலாம். தமிழகத்தில் 7,000 ரைஸ் மில்கள் இருக்கின்றன. அப்படிக் கொள்முதல் செய்யும்படியான நெல்லைச் சேமிப்பதற்கு அந்தக் கிடங்குகள் உதவியாக இருக்கும். அதனால் அரிசியோ, நெல்லோ வேறு இடங்களுக்குப் போகும்படியான நிலை ஏற்படாது. இப்படி சர்க்காரே பொறுப்பு ஏற்று நடத்தினால் நலமாக இருக்கும்.

கொள்முதலில் எத்தகைய திட்டத்தை கையாள வேண்டும்? லெவி ஸிஸ்டம் என்பது ஒரு குத்து மதிப்பாக ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்வது. கொள்முதலிலே இரண்டு வகைகள் இருக்கின்றன. இன்டென்ஸிவ் ப்ரொக்யூர்மெண்டு அண்டு லெவி ஸிஸ்டம் ஆப்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1967 ஜூலை 11]

ப்ரொக்யூர்மெண்டு. இன்டென்ஸிவ் ப்ரொக்யூர்மெண்டு என்றால், கட்டாயக் கொள்முதல் செய்வதிலே பெரிய தகராறுகள் இருக்கின்றன. அவைலபிள் சர்பிளஸ் என்று சொல்லுகிறார்கள். மார் கெடபிள் சர்பிளஸ் என்று சொல்கிறார்கள். வெளியே விற்கக்கூடிய அளவை யார் நிர்ணயம் செய்வது? கிராமக் கணக்குப் பிள்ளைதான் நிர்ணயம் செய்வார். அது அவரவர்கள் செல்வாக்கைப் பொறுத்திருக்கிறது. எனக்கு செல்வாக்கு இருக்குமானால் என்னிடத்திலுள்ள அவைலபிள் சர்பிளஸ் 10 மூட்டை என்று நிர்ணயம் செய்வார். எனக்கு செல்வாக்கு இல்லை என்றால், அதே 10 மூட்டை என்பது 50 மூட்டைகளாக மாறிவிடும். இது எந்தவிதத்தில் நியாயம்? ஆகவே, நான் சொல்லக்கூடிய ஆலோசனை என்ன வென்றால், இத்தனை ஏக்கர் பூமி உள்ளவர்கள் வெள்ளாண்மையில் ஒரு பகுதியை இவ்வளவுதான் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று குத்து மதிப்பாக ஒரு அளவு இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், எத்தனை ஏக்கர் பூமி இருக்கிறதோ, அந்த பூமியினுடைய தரத்திற்குத் தகுந்தபடி, வெள்ளாண்மைக்குத் தகுந்தபடி, ஏக்கராவுக்கு, இவ்வளவு நெல் மூட்டை கொடுத்தாக வேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்து விடலாம். அதைத்தான் நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். ஒரு ஏக்கர் பூமி வைத்திருப்பவர்களுக்கு வேண்டாம் என்று விலக்கு அளித்திருப்பதை நான் வரவேற்றாலும் கூட நாம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய டார்ஜெட்டை, லட்சிய அளவை அடையவேண்டுமென்றால், 7 லட்சம் டன் என்று சொல்கிறார்களே அந்த அளவுக்கு நெல் வந்து சேரவேண்டுமென்றால், 2 ஏக்கர் உள்ளவர்கள் ஏக்கராவுக்கு இரண்டு மூட்டை வீதமும், 3 ஏக்கர் உள்ளவர்கள் ஏக்கராவுக்கு 3 மூட்டை வீதமும், அதாவது 3 இண்டு 3, 9 மூட்டை, நான்கு ஏக்கர் உள்ளவர்கள் 4 இண்டு 4, 16 மூட்டை இதுமாதிரி 5, 6, 7 ஏக்கர் வரையிலும் பூமி வைத்திருக்கக்கூடியவர்களிடம் ப்ரொக்யூர் செய்யலாம். அதிகமாக வந்தவுடனே, ஏக்கராவுக்கு 6 மூட்டைக்குமேல் போகாமல், பாக்கியிருப்பதில் அவர்களுக்கு ஆகும்படியான விவசாயச் செலவு, இதரச் செலவுகளுக்காக கொஞ்சம் வைத்துக்கொண்டு, மீதியை அவர்கள் யாருக்கு வேண்டுமானாலும், பகிரங்க மார்க்கெட்டில் விற்பனை கொள்ளலாம் என்ற நிலை ஏற்படுமானால், விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும். அவர்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வார்கள்.

மக்களுக்கு நல்ல அரிசி கிடைக்கவேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கார் கொடுக்கும்படியான அரிசி எந்தத் தரத்தில் இருக்கிறது என்பதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்ததிலிருந்து பார்த்துக் கொள்ளலாம். சர்க்கார் கொடுக்கும்படியான அரிசி தனி ரகமான அரிசியாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் கொடுக்கும் அரிசி நல்ல ரக அரிசியாக இருக்கிறது. விலையைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படுவதில்லை. இப்பொழுது விலை கொடுத்து வாங்குவதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுக்கும் திட்டம் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். அந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அரிசி விலை

1967 ஜூலை 11] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

குறைந்தால் மற்ற பொருள்களின் விலை குறையும் என்று சொல்லப் படுகிறது. அரிசி குறைந்த விலையில் கிடைத்தால், பருப்பு, உப்பு, புளி, மிளகாய் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் என்ற ஒரு கருத்து பழைய கருத்து. அரிசி விலை குறைந்தால் பருப்பு போன்ற மற்ற பொருள்களின் விலை குறையும் என்று 20, 25 வருஷங்களுக்கு முன்னால் பெரிய பொருளாதார நிபுணர்கள் சொன்னார்கள். அப்பொழுதிருந்தே நான் அதை மறுத்துக்கொண்டு வருகிறேன். அரிசி விலை குறைந்தால், மற்ற பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்குப்பிறகு நிலைமைகளெல்லாம் மாறியிருக்கிறது. பருப்பு, உப்பு, புளி மிளகாய் போன்ற பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. இப்பொழுது ஆளும் கட்சியினராக இருப்பவர்கள் பொழுது விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். 2, 3 பங்கு விலை ஏறியிருக்கிறது. தாங்குகிறவனை தட்டி எழுப்புகின்ற அவர்கள் விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். (குறுக்கிடு) இப்பொழுது இருக்கிற நிலையைத்தான் இப்பொழுது பேசுகிறேன். இப்பொழுது விலைவாசி குறைந்திருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை கேள்வி. இப்பொழுது ஒரு கிலோவுக்கு 10 பைசா குறைந்த விலையில் அரிசி போடுகிறார்கள். அதே நிலையில் பாக்கியிருக்கும் படியான பருப்பு, உப்பு, புளி, மிளகாய் போன்ற பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கிறதா என்றால், குறைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை, ஏறித்தான் இருக்கிறது. மாநில மக்களுக்கு நல்லது என்று அரிசி விலையைக் குறைத்துப் போடுகிறார்கள் என்றால், பாக்கியிருக்கும் பொருள்களுடைய விலை குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதிகமாகிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது என்பதைத்தான் பாக்கியிருக்கும். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ரேடியோவில் விலையைச் சொல்வதை நிறுத்தி விட்டார்கள். அவர்கள் சொல்வதற்கும், மார்க்கெட்டில் கிடைப்பதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. ஆகலால்தான் நிறுத்திவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாதாரத் திட்டங்கள் என்றும், அதை அகற்றுவதற்கு அரசாங்கம் லாப வேட்டைக்காரர்களை கடுமையாக தண்டிக்கவேண்டும், சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்யவேண்டும், பிரைஸ் வேஜஸ், டிவிடெண்டு போன்றவைகளையெல்லாம் ஸ்பீரீஸ் செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு யோசனையை மத்திய அரசு டெப்யூடி பிரைம் மினிஸ்டர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனையை நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆதரிக்கிறார்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்கார்மீது பழிபோட்டு, அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் இவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா என்று நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்கிறேன், தப்பித்துக்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1967 ஜூலை 11]

கொள்வதற்கு மத்திய சர்க்கார் பேரில் பழி போடுகிறார்கள் மத்திய சர்க்கார் சொல்வதையெல்லாம் இவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா? மத்திய சர்க்காரிடம் வட்டியைத் தள்ளிகொடுங்கள், அசலைத் தள்ளிக்கொடுங்கள், எழுச்சி நான் கொண்டாடுவோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அது பிரச்சினை இல்லை. இப்பொழுது விலைவாசியைப்பற்றி நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். அரிசி விலை குறைந்தால், மற்ற பொருள்களின் விலை குறையும் என்று சொல்லப்பட்டதே, அப்படி குறைய வில்லை என்றுதான் சொல்கிறேன். “நாங்கள் வந்தவுடனேயே விலைவாசி குறையும், படிப்படியாக இறங்கும் அரிசி குறைந்த விலைக்குப் போடுவோம்” என்றெல்லாம் சொன்னீர்களே நீங்கள் அதற்கு என்ன செய்துவிட்டீர்கள் என்று நான் கேட்டால், கல்கத்தா போக வழி எங்கே என்று கேட்டால், பம்பாய் போக வழி இருக்கிறது என்று சொல்வது நன்றாக இருக்காது. எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரைச் சொல்லி பிரயோசனம் இல்லை. இப்பொழுது நீங்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலை என்ன? இப்பொழுது நீங்கள் ஆட்சியில் இருக்கும்பொழுது விலை இறங்கியிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. விளக்கெண்ணையைத் தவிர, மற்ற எல்லா பொருள்களின் விலையும் ஏறியிருக்கிறது. விலை இறங்கியிருக்கிறது என்றால் அதற்கான புள்ளி விவரங்களை வைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் என்னோடு வெளியே வாருங்கள் மார்க்கெட்டுக்குப் போகலாம், முன்பு என்ன விலை, இப்பொழுது என்ன விலை என்று விசாரிக்கலாம். விலை குறைந்திருக்கிறது என்று நிரூபிக்கப்பட்டால், நான் உங்கரிடம் அடிபணிந்து மன்னிப்பு கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்பொழுது விலை ஏறியிருக்கிறதே, காரணம் என்ன என்பதைப்பற்றி நன்றாக சிந்தித்து ஆராயவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. குற்றம் சாட்டின பெருமை எனக்கு வேண்டாம். நாம் செய்யும்படியான காரியங்கள் நல்ல முறையிலே, சிறந்த முறையிலே, மக்களுக்கு நன்மையான முறையிலே நடக்கிறதா என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். குற்றச்சாட்டு என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரைக் காட்டித் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. ‘நீங்களே சொல்கிறீர்கள், அதைவிட எங்களுக்குச் சக்தி இருக்கிறது, மத்திய சர்க்காரை அடக்கும்படியான சக்தி இருக்கிறது, அவர்களைச் சமாளிப்பதற்குச் சக்தியும், தைரியமும், அந்தஸ்தும் உடையவர்கள் நாங்கள்’ என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது ஏன் மத்திய சர்க்கார்மீது பழி போடவேண்டும் என்பதுதான் கேள்வி. இது மாதிரி நிலையில் நீங்கள் என்ன திட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் எதிர்கட்சியினராக இருக்கும் பொழுது இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி எப்படியெல்லாமோ பேசியிருக்கிறீர்கள். தரத்தைப்பற்றி பொருள்களைக்கொண்டு சபையில் காட்டியிருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் ஆளும் பொறுப்பில் இருக்கிறீர்கள். விலைவாசி

1967 ஜூலை 11] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

குறையவில்லையே? கொள்முதல் திட்டத்தை நீங்கள் வெற்றிகரமாக நடத்த முடியவில்லையே? நீங்கள் கொள்முதல் செய்யும் முறை ஏழை மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதாக அமைந்திருக்கிறதா? வங்காளத்தில் விலை ஜாஸ்தி என்றால், அங்கே போலீஸை வைத்துப் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இங்கே என்னவோ தயவு தாட்சண்யம் காட்டி, கெஞ்சிக்கேட்டுப் ப்ரொக்யூர்மெண்ட், செய்வது மாதிரி. ஆயிரக்கணக்கான போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு, ஏழை மக்களிடம் பதுக்கல், பதுக்கல் என்று சொல்லிக் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். எங்கே போய் பதுக்கல் என்று சொல்லுகிறார்கள்? விவசாயியினுடைய களத்து மேட்டிலே, அவனுடைய வீட்டிலே வைத்திருக்கும் தானியத்தைப் பதுக்கல் என்று சொல்லி எடுக்கிறார்கள். விவசாயி, களத்து மேட்டிலும், வீட்டிலும் இல்லாது வேறு எங்கே கொண்டு வைப்பான் தன்னுடைய தானியத்தை? இதிலே இன்னும் தோழர்கள் அனுப்பிய விஸ்டை வைத்துக் கொண்டு செய்கிறோம் என்கிறார்கள். இன்னொரு இடத்தில் தோழர்கள் பார்த்து இங்கே பூச்சி விழுந்துவிட்டது என்று சொன்னால், ப்ரொக்யூர்மெண்ட் அங்கே கிடையாது. என்னுடைய குற்றச் சாட்டு என்னவென்றால், கொள்முதல் திட்டம் நியாயமாக, கண்ணியமாக, விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு இல்லாமல் நடத்தப் பட வேண்டும். முன்னால் இருந்த சர்க்கார் சரியாகச் செய்து கொண்டு வந்தார்கள், அப்பொழுது அதிருப்தியே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. விவசாயிகளுக்கு எந்த சர்க்கார் இடைஞ்சல், தொந்தரவு செய்கிறதோ அது நீலைக்காது என்கிற பாடத்தை நாங்கள் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் (ஆளும் கட்சியிலிருந்து ஆரவாரம்) உங்களுக்குந்தான் அது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பலன் இன்னும் 3, 4 வருஷத்திற்குப் பிறகு கிடைக்க இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கொள்முதல் வேண்டவே வேண்டாம் என்பது எங்கள் கட்சியினுடைய நோக்கம் இல்லை. கொள்முதல் வேண்டும் ஆனால், அதே நேரத்திலே விவசாயிகளுக்கும் ஊக்கம் இருக்கவேண்டும். உற்பத்தி பெருக வேண்டும். அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன், அதை ஒரு லெனி திட்டமாக வைத்து அதன்மூலம் வசூல் செய்து அதையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தினால், நலமாக இருக்கும் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முன்னால் போனஸ் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது சர்க்கார் வைத்திருக்கும் விலை ரூ. 40, 42, 45 என்று ரகவாரியாக இருக்கிறது. போனஸைச் சேர்த்து 43, 54, 48 என்று க்விண்டாலுக்கு இருக்கிறது. அதை இப்பொழுது அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கும் 43, 45, 48 என்பதுடன் நான்கு ரூபாய் சேர்த்து விற்கவேண்டும், சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். போனஸாக மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும் நாலு ரூபாயை நினைத்தால், ஓரளவு விவசாயிகளுக்கு விலை

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1967 ஜூலை 11]

கூட்டிக் கொடுத்ததாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இந்த மாதிரிவகைகளில் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும். கட்டுபடியாகும் விளைகொடுக்க வேண்டும். கொள்முதலிலே சரியாகச் செய்ய வேண்டும் இப்பொழுது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்குப் பட்டாக்கள் இருக்கின்றன. டிமாண்டு என்ன என்று இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீசிலேயே அதை ஒட்டிவிடவேண்டும். சர்க்காரிடத்தில் சரியான கணக்கு இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியாது, முன்புகூட கோயம்பத்தூரிலிருந்து வேறு ஸ்டேஷனுக்கு அனுப்பியதில் ஏதோ தவறு ஏற்பட்டு ரூ. 20,000 நஷ்டமாகி விட்டது என்று பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில்கூட வந்தது. (குறுக்கீடு) யார் தப்புச் செய்தால் என்ன, தப்பு தப்புத்தானே. ஆகவே, இந்த பாணிபத்தை வெளியாரிடம் விடாமல், சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும். இந்தச் சட்டசபை கலைவதற்கு முன்னால் கொள்முதலில் இத்தகைய முறை கையாடப்படும் என்று விவசாயிகளுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் அதை உணர வேண்டும். இவ்வளவு சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு முன்கூட்டியே அறிவித்து விட்டால், ஓரளவு அவர்களும் நியாயமாக நடக்க தயாராக இருப்பார்கள். அதற்கும் மேல் யாராவது தவறுகள் செய்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

சென்னை மாதவரம் பால் பண்ணையைப்பற்றி அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால், நஷ்டத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்று தெரிகிறது. நஷ்டம் இல்லாமல் நடத்தவேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஆனாலும், அது ஒரு 'ஓயிட் எலிபெண்ட்' என்று சொல்லுவார்களே, அதுபோல் இருக்கிறது, சர்க்கார் எடுத்திருக்கிறது. உற்பத்திச் செலவும் அதிகமாக ஆகிறது. தனிப்பட்ட விவசாயிகள் உற்பத்தி செலவு எக்கச்சக்கமாக ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, சர்க்காரே எடுத்துச் செய்வதில் இன்னும் அதிகமாகத்தான் இருக்கும். அதேதான் இந்தப் பால் பண்ணையைப் பொறுத்தும் இருக்கிறது. ஒரு லிட்டர் பால் வெளியிலே 1½ ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. அந்த நிலையில் ஏழை எளியவர்கள் குழந்தைகளுக்கு எப்படிப் பால் கொடுக்க முடியும்? குடும்பம் நடத்துகிறவர்கள் எப்படிச் குழந்தைகளைப் போஷாக்காக வைத்துக் கொள்ள முடியும்.

இன்னொரு ஆலோசனையும் சொல்லுவேன். நம்முடைய தேசத்தில் தானிய உற்பத்தியைமட்டும் பெருக்கிப் பிரயோசனம் இல்லை. பால், பழ வகைகளைக் கணக்கெடுப்பதே இல்லை. தானியத்தை மட்டும் உற்பத்தி செய்கிறோம், உற்பத்தி செய்கிறோம் என்கிறோம். பல இடங்களிலும் இந்தக் கருத்தை நான் சொல்லும்போது, தமாஷாகப் பத்திரிகைகளில் எழுதினார்கள். சாப்பாட்டுக்கே வழியில்லாதபோது, கருத்திருமன், பாலும் பழமும் வாங்கிச் சாப்பிடச் சொல்கிறார்களே என்று. நான் வாங்கிச் சாப்பிடச்

1967 ஜூலை 11] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சொல்லவில்லை. ஒவ்வொரு விவசாயியும், இவற்றை உற்பத்தி செய்து, இவற்றைப் பெருக்கினால், அதனால் தானியத்தின் தேவையும் குறைந்து போகும். அதோடு சத்துள்ள உணவுப் பொருள்களும் அதிகமாகக் கிடைக்கும். பாலும், பழமும் கிடைக்கும். இப்பொழுது சர்க்காருடைய ஸ்டேட் டிரோடிகளிலே கூட ஹார்ட்டிகல்சுருக்கு, பழவர்க்கங்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். பலவகையான கடன் திட்டங்களெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் வகையில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, திரு. வில்லியம் கொண்டுவிந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானிய விவாதத்தின்போது, எல்லா உறுப்பினர்களும் நல்ல, ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். முதலிலே நான் அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டும். சாதாரணமாக உணவு சம்பந்தமான விவாதங்களை இந்த மாமன்றத்திலே எவ்வளவோ காரசாரமானதாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே சர்க்காருடைய உணவுத் துறையின்மீது கண்டனங்களைச் சொல்ல முடியாத அளவு விவாதம் அமைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் வந்து மூன்று, நான்கு மாதங்களில், அலக்கழித்துக் கொண்டிருந்த இந்தப் பிரச்சினையை நல்ல முறையில் சமாளித்திருக்கிறது என்பதைப் பெருமையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இரண்டொரு பேச்சுக்கள் காரசாரமானதாகத் தோன்றலாம், ஆனால் அப்படிப்பட்ட தோற்றத்திற்குச் சமாதானம் சொல்ல முடியும். பொதுவாக, இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை இந்த மாமன்றத்திலே வரவேற்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் மூன்றரைக் கோடி மக்களும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும், ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்கிற திட்டத்தைப் பாராட்டுகிறார்கள். அதனால் இன்றைக்குப் பலன் பெறும் சென்னை நகரமும், கோவை நகரமும் மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே, இங்கே மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலேயே எல்லாப் பத்திரிகைகளும் பாராட்டி எழுதியிருக்கிறார்கள். டெல்லி மாநகரத்திற்கு நான் சென்றிருந்தபோது, அங்கே ஆந்திர நாட்டு முதல் அமைச்சர் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டியும், கேரள முதல் அமைச்சர் திரு. நம்புதிரிபாடும், இன்னும் வட நாட்டைச் சேர்ந்த வேறு பல முதல் அமைச்சர்களும், இதைப் பெருந்திட்டமாகவே இருக்கிறது என்று, அண்ணா அவர்களுடைய அரசாங்கத்திற்குப் பெரிய பாராட்டுதல்களை மனமுருக—உபசாரத்திற்காகச் சொன்னது அல்ல—அனுபவம் பெற்றவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, மாநிலத்திலே எல்லாப் பத்திரிகைகளும் இந்தப் பெருங்காரியத்தை வரவேற்றிருக்கின்றன பொருளாதார விளைவுகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், மனோதிடத்துடன், சாதாரண மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் அத்தியாவசியத் தேவையான அரிசியைக் கொடுக்க முடியும் என்று காட்டியவர் உலகத்திலேயே

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூலை 11]

நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் என்பதைத் தமிழகப் பத்திரிகைகளெல்லாம் வரவேற்றிருக்கின்றன. அப்பத்திரிகைகளுக்கு, உலகத்திலேயே அரசாங்கம் ஏற்றுச் செய்யும் முயற்சிக்குப் பேராதரவு பெற்றிருப்பது தமிழக அரசு என்பதால், இந்த மன்றத்திலே அவர்களுக்கு நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பி.ப.
1-00

இந்தத் துறையில் இந்த மூன்று மாதகாலமாகச் செய்யப் படுகிற திட்டம் இந்த ஆண்டு முடிவுக்குள்ளே, புற நகரங்களுக்கும், தாம்பரம், பாங்கிமலை, திருவொற்றியூர் போன்ற இடங்களுக்கும் அடுத்த கட்டமாக, 'குடும்பக் கார்டு' இருக்கும் இடங்களுக்கும் நிதி நிலைக்குத் தக்கப்படி விநியோகிக்கப்படும். அரசாங்கத்தினுடைய இந்த விநியோக முறையில் நண்பர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகுந்த உற்சாகம் காட்டினார்கள். நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் அரிசிப் பொட்டலம் ஒன்றை எடுத்துக் காட்டியிருப்பதில் ரொம்ப சந்தோஷம், உலகமே அதில் அடங்கியிருப்பது போல், உணவு அமைச்சரவர்கள் முன்பு செய்த பாணியை அவர்கள் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கோயம்புத்தூர் 13-வது வட்டத்திலிருந்து அரிசிப் பொட்டலம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்து காண்பித்தார்கள். அது 13-வது வட்டத்திலிருந்து விநியோகிக்கப்பட்டது என்பதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். கண்டிப்பாக இதைக் கவனிக்க அரசாங்கம் சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்; தப்பித்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. கோயம்புத்தூரில் 30 லட்சம் பேர் வாங்குகிறார்கள். இன்றைக்கு மைலாப்பூர், மாம்பலம், வண்ணாப்பேட்டையில் இப்படியிருந்தது என்று இல்லாமல் கோயம்புத்தூரில் நடந்தது என்று சந்தேகத்திற்குரிய காரியத்தை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது இல்லை என்று கூட வாதாடவில்லை. பழைய ஸ்டாக்கிலிருந்து கொடுத்திருக்கலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இங்கேயும் இப்படி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கொண்டு வந்திருப்பார்கள். இம்மாதிரி நிலைமைகள் ஏதோ பழைய பிதிரார்ஜிதச் சொத்துப்போல பழைய அரசாங்கத்தினுடைய கிடங்கிலே கலந்திருக்கலாம். அதைப்பற்றிய சமாதானம் இந்த மன்றத்தில் சொல்லப்படும். பொறுப்பேற்ற மூன்று மாத காலத்திலே அதனுடைய தரத்தை அதிகரிக்கச் செய்வதற்காக விசேஷ அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இன்னும் சில விசேஷ அதிகாரிகளை 'அவுட்டர்னில்' போட இருக்கிறோம். ஹாண்டே அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு வெளியிலே, பத்திரிகையிலே இப்படித்தான் உணவு தாரியங்கள் இருக்கிறது என்று கருதிவிடக்கூடாது அதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1967 ஜூலை 11] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அடுத்தபடியாக, இன்னும் முக்கியமாக இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள், முக்கியமாக இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கிற இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருப்பவர்கள், முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள், மூன்றைக் கோடி மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருளான உணவு கொடுக்க வேண்டியது பொறுப்பு, அவசியத்தைப்பற்றியும், அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள கொள்முதல்பற்றியும் சொன்னார்கள். கொள்முதலில் மிகுந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. உங்கள் ஒத்துழைப்பால். குடும்பக் காடுகளை விவசாயிக்கும் மார்க்கமும் வரும்.

கோவை மாவட்டம் பவானி உறுப்பினர் திரு. ஏ. எம். ராஜா அவர்களும், பொள்ளாச்சி கண்ணப்பன் அவர்களும், பதுக்கல் சாரர்கள், கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள்பற்றி வெகு ஆத்திரமாகச் சொன்னார்கள், அந்த உணர்வு நாட்டில் இருக்கிறது. அதைப்பல கோடிக்கணக்கான மக்களின் உணர்வு என்னுடைய நம்புமிடேன். நண்பர் மாதவன் அவர்கள் கேட்டபொழுது எதிர்க்கட்சித்தலைவர் நேசடியான பதிலை ஒரு காரியத்திற்குச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் கொள்முதலில் எவ்வளவு பெரிய திட்டங்கள் இருக்கும் நேரத்தில் பதுக்கல்காரர்கள், கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் போன்ற சமுதாயப் புல்லுருவிகள், ஏழை எளியவர்களின் வயிற்றில் அடிப்பவர்கள் காரியத்தில் வேகமாக, தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'என்போர்ஸ்மெண்ட் ஸேல்' என்ற பெயரால் மிகக் கண்காணிப்போடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள், பதுக்கல் பேர்வழிகள், சூதாடிகள் ஆகிய இவர்களமீது மிகக் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அத்தியாவசியப் பொருள்கள் சட்டத்தின்கீழ் ஆரவது பிரிவின் கீழ் கடும் தண்டனை கொடுக்க இந்தியப் பேரரசுவிடமிருந்து ஒரு தாக்கீது வந்திருக்கிறது. அந்தத் தாக்கீதின் ஆரவது அம்சத்தின் படி அந்தத் தாரியங்கள், வாகனங்கள் முதலியவை பறிமுதல் செய்யப்படவேண்டும். கலெக்டர்கள் வேகமாக, எச்சரிக்கையாக இருக்கும் முறையில் பதுக்கல்காரர்கள் கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் ஆகியவர்களைத் தண்டிக்க வழிவகைகளைக் காண மிகத் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. இந்திய அரசாங்கம் வெறும் தாரியங்கள், வாகனங்கள் ஆகியவற்றை மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் எவ்வளவு சொத்து சேர்த்திருக்கிறார்களோ அதையெல்லாம் பறிமுதல் செய்யவேண்டும், மொத்த சொத்துச் சொத்தும் பறிமுதல் செய்யப்படவேண்டுமென்று மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பலத்த ஆதரவை இந்த அரசாங்கம் ஏழை எளிய மக்களின் சார்பில் வழங்கியிருக்கிறது. அடுத்த கட்டமாக நாடே கடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதில் கூட - தவறு கிடையாது. சமுதாயத்திலுள்ள இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வெளி நாடுகளிலெல்லாம் பெரிய குற்றமாகக் கருதி தூக்குத் தண்டனை போடுவார்கள். சஷ்யா போன்ற நாடுகளில் தூக்குத்தண்டனை போன்றவை நடைபெறுகின்றது. நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரை அது வேண்டாம். ஆனால் இதைச் செய்கிறவர்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூலை 11]

களிடம் அனுதாபம் காட்டாமல் இருந்தால் இந்த நாட்டின் ஏழைகளுக்கு நல்ல நிலைமைகளைச் செய்ய பெரிதும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக்காரியத்திலே இந்த மாமன்றத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களின் ஒத்துழைப்பையும் தா வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக நம்முடைய ஹாண்டே அவர்களும், ஆதிமூலம் அவர்களும் சொன்னார்கள், வழக்கமாகச் சொல்வதைத்தான் சொன்னார்கள். ஏதோ டி-கண்ட்ரோல் என்பதெல்லாம் சகலரோக நிவாரணியும் அடங்கியிருப்பதைப் போலவும் எங்களுக்கு ஞானம் இல்லாத காரணத்தினாலே தெரியாதது போலவும் சொன்னார்கள். ஆனால் டி-கண்ட்ரோல் வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்பது அல்ல. அல்லது கண்ட்ரோல் போற்றுதற்குரிய காரியம் என்பதும் அல்ல. சோறு போட வேண்டும், நியாயமான விலைக்கு அரிசி அளிக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தின் விளைவாகத்தான் கண்ட்ரோல்கள் இருக்கிறதே தவிர வேறு எதற்கும் அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளும் நேரத்தில் ஒன்றை ஹாண்டே அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதற்காக அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில் கண்ட்ரோலை எடுத்து விட்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித்தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் உறுப்பினராயிருந்ததை மறந்திருக்க மாட்டார்கள். விஷய விளக்கத்திற்காகத்தான் சொல்கிறேன். அவர்களேகூட கண்ட்ரோலை எடுத்து விட்டார்கள் என்று கனம் ஹாண்டே அவர்கள் கருதிக்கொண்டு இருப்பார்களேயானால் சொம்பத் தவறானது ஆகும். இதற்கு முன்னால் ஆந்திரா, கேரளம், கர்நாடகம் மூன்றும் ஒரு பகுதியாகச் சேர்ந்திருந்தது. இப்பொழுது மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வைத்திருப்பதைப்போல நான்கைந்து ஜில்லாக்களுக்கு என்று சேர்த்து வைத்திருந்தார்கள். ஒரு ஸோனிலிருந்து மற்றொரு ஸோனிற்குப் போனால் காவல் நிலையம், பத்து படி அரிசி, இரயிலிலே போசுக்கடாது, மோட்டாரிலே போசுக்கடாது என்றெல்லாம் இருந்தது. இப்பொழுது அந்தக் கருத்திலே மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் இருக்கிறது. இது ஏழை மக்களின் நன்மைக்காக என்று கருதி இந்த வாதத்தை வற்புறுத்தக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இது ராஜாஜி வழி என்றும் வைத்துக்கொள்ளலாம். நாங்கள் புதிய வழியிலே போய் விட்டோம் என்றுகூட அல்ல. இன்றைக்கு மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன.

DR. H. V. HANDE: Sir, I want to offer an explanation. That was the first step. Subsequently he decontrolled the whole area. The Hon. Minister is reading only about the first act and not the subsequent act. In the interest of the Government itself, we are requesting the removal of control. First of all control could be lifted in a couple of districts and only step by step and in proper time lifting of control can be extended.

1967 ஜூலை 11]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதையேதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அவர்கள் செய்த இந்த முறையினுடைய கட்டத் திலேதான் இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், உணவு உற்பத்தித் திட்டம் முழு வெற்றியடைந்து, பெரிய அளவிற்கு உற்பத்தி பெருகிவிடுமானால், உணவுப் பொருள் கண்ட்ரோலை வைத்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்பது எங்களுடைய கொள்கை அல்ல. எப்படியும் எடுக்கத்தான் போகிறோம். கண்ட்ரோலை எடுக்கவேண்டுமென்றால், எந்தப் பொறுப்புள்ள அரசும் அதற்குரிய நிலை இருக்கிறதா என்பதையும் பார்த்துத் தான் செய்யவேண்டும். இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான உணவு உற்பத்தி பெருகிவிடுமானால், எல்லாக் கண்ட்ரோலையும் கண்டிப்பாக எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கமாகும். அதைத்தான் இந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய கடைசிக் கொள்கையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில், மூன்றரை கோடி மக்களுடைய உயிர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சினையில் விளையாட இந்த அரசாங்கம் ஒரு நாளும் சும்மதிக்காது என்பதையும் நான் மிக மிகத் தெளிவுபடுத்திவிட விரும்புகிறேன். திரு. இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் எப்படிப் போட்டார்கள் என்பதை முதலில் மிகத் தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன். அப்பொழுதும் இதே கட்டத்தில் தான் முதலில் செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பிறகுதான் கண்ட்ரோலை எடுத்தார்கள். கித்வாய் திட்டம் எல்லாம் அகற்குப் பிறகுதான் வந்தது என்கிற நிலைமையையெல்லாம் இந்த மன்றமும் நாமும் தன்னாக அறியும். நாங்கள் அதைக்கட்டத் தவறு என்று கருதவில்லை. உணவு உற்பத்தி விளைவானது தேவைக்கேற்ற அளவிற்கு ஏற்பட்டுவிட்டால், அடுத்த வருஷத்திலேகூட கண்ட்ரோலை எடுத்துவிடலாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறார்கள்.

With a view to regulate the movement of rice from surplus areas to deficit areas the State will be divided into a number of zones with one or two surplus districts supplying in the free market the needs of a few deficit districts included in each zone. Within the zone free private trade will be allowed. There will be no control as regards price or the quantity of rice to be distributed except through fair price shops. Movement from one zone to another by railways or motor vehicles will not be allowed except under permits issued by the Collector of the district from which transport is proposed. In regard to transport for personal consumption by landholders, permits will be given by the Collectors of the districts from where transport is proposed and the quantity to be allowed to be transported will be limited to the reasonable requirements of the family as fixed by the Collector of that district. Transport by peasantry of small quantities by headloads or other non-mechanical conveyances shall not be interfered with.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூலை 11]

இவை திரு. இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களுடைய கருத்துக்கள். ஸோன் 1, ஸோன் 2, ஸோன் 3, ஸோன் 4, என்று இப்படித் தான் அவர்களும் செய்திருந்தார்கள். இதை நான் சொல்லுவது ஏதோ அரசன் தேடிக்கொள்ளுவதற்காக அல்ல. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை—இந்தக் கண்ட்ரோல் வேண்டும் என்பது அல்ல; வேண்டாம் என்பதும் அல்ல. இந்த மாநிலத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது அந்தப் பொறுப்பைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதற்கும், செம்மையாகச் செயல்படுத்துவதற்கும் உரிய காரியத்திற்காகத்தான் இந்தக் கொள்கையை இந்த அரசு கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முக்கியமான ஒன்றிரண்டு விவரங்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்தக் கொள்கையை எதிர்ப்பதுபோல் தோன்றினாலும், அவர்கள் இதை ஒன்றும் எதிர்க்கவில்லை. இந்த அரசாங்கமேகூட, இன்னும் கொஞ்சம் யோசனை செய்துதான் செய்யலாம் என்ற அளவிற்குச் சொன்னார்கள். அந்த வகையில்தான் “மனோபலி ப்ரொக்யூர்மென்ட்” பற்றிக் குறிப்பிட்டு, எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்து, அவருடைய கட்சியின் அதிகாரப் பூர்வமான கருத்துதான், எந்த அளவிற்கு அவர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கிறவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள், அந்தக் கட்சி ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது என்று தெரியவில்லை. இந்த அரசாங்கம் அத்தகைய திட்டத்தைக் கொண்டிருப்போது, அதற்கு எந்த அளவிற்கு அவருடைய கட்சி ஆதரவு வழங்கும் என்பதை வருங்காலத்தில் அவர்கள் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். கொள்கை அளவில், மனோபலி ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்ய வேண்டும், அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கட்டத்திற்கு வரவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தக் கருத்துக்கு வந்திருப்பது என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்தான். ஆனாலும், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்களுடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, இன்னமும் நல்ல எண்ணத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது. இன்றைக்கேகூட, 80 சத வீதம் வெளிச் சந்தையில்தான் விடப்பட்டிருக்கிறது. 20 சத வீதம்தான் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்கிறோம். இதற்கான காரியங்களில் இன்னும் அவர்கள் நல்ல வகையிலே ஒத்துழைக்கலாம்; ஒத்துழைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அடுத்த கொள்முதல் பருவத்தில் இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுகிற இந்தக் காரியங்களில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எல்லோருமே கொள்முதல் விஷயத்தில் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்கள். உணவு விஷயத்தில் அரசியலே கிடையாது என்பதை எல்லாத் தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே, இதிலே ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு எல்லோருக்குமே இருக்கிறது.

1967 ஜூலை 11] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கொள்முதல் கொள்கையை இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யலாம். இன்னும் மேன்மையாக்கலாம். இதற்காக கலெக்டர்கள் மாநாடு கூட்ட இருக்கிறோம். இப்பொழுது ஏற்பட்ட பல இடைஞ்சல்களையும் நீக்குவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏதோ காரசாரமாகச் சொன்னார்கள் என்று யாரும் கருதிவிடத் தேவையில்லை. விலையைப் பொறுத்தவரையில் அவர் குறிப்பிட்டது, இருபது வருஷங்களாக அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற விஷயந்தான். அதைச் சொல்லி அரசியல் ஆக்க வேண்டும் என்றால் அதிலே திருப்திப்படட்டும்; விவசாயிகளுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லட்டும். அதற்கு அவரவர்கள் சாமர்த்தியத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் சொல்லிக்கொள்ளலாம். நான் முதலில் சொன்னபடி, எங்காவது இரண்டு ஆஸ்பத் திரிகள், எட்டு பள்ளிக்கூடங்கள் என்று இப்படி பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றாலும், பல விதங்களில் சேமிப்பதி லிருந்துதான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கேகூட 43 ரூபாய் என்று விலையை கொடுத்துவிடுவதால் மட்டும் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை தீர்ந்து விடுமென்று சொல்வதற்கில்லை. விவசாயிகளுக்காகச் சர்க்கார் பல விதங்களில் உதவி செய்து வருகிறது. இரசாயன உராவில் ஏற்றிவிட்டது. அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அதைக் குறித்து டில்லியில் இருக்கிறவர்களிடம் கேட்க எங்க ளோடு சேர்ந்து எதிர்த்தரப்பில் இருக்கிறவர்களும் கரம் கொடுக்க வேண்டுமேயொழிய, நான்கு ரூபாய் இன்னும் விலையை உயர்த்தி விட்டால் மட்டும், கண்டிப்பாக விவசாயிகளுக்கு விமோசனம் கிடைத்துவிடும் என்று சொல்லுவார்களானால், அதை இந்த அரசாங்கம் நம்பத் தயாராயில்லை. விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் எத்தனையோ உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. புதிய பம்ப்செட்டுகள் போட உதவி செய்வதன் மூலம் இரு போக விளைச் சலுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. உயர்தா வீர்ய விதைகளை அளிப்பதன் மூலம் இன்டென்சிவ் ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரியான காரியங்களில் உதவுவது மட்டுமல்லாமல், நீர்ப் பாசன வசதி செய்து தருவதன் மூலமும், இந்த நாட்டிலுள்ள உழவர்களுக்கு, குடியானவர்களுக்கு இந்த அரசு உதவுகிறது. இப்படியெல்லாம் உதவி செய்துதான் விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டுமே தவிர, ஏதோ நாற்பது ரூபாயிலிருந்து நாற்பத்தி நான்கு ரூபாய்க்கு விலையை உயர்த்துவதனால்மட்டும் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடுவதில்லை, விவசாயக் கருவிகள், விதைகள், நீர்ப்பாசன வசதிகள் போன்ற இந்தத் துறைகளில் உதவுவதன் மூலம்தான் விவசாயம் செழிக்க மார்க்கம் இருக்கிறது. Devaluation -க்குப் பிறகு ரசாயன உரத்தின் விலையை ஏற்றிவிட்டார்கள். அதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் செய்வதை விடுத்து, நான்கு ரூபாயிலே இந்தப் பிரச்சினை தீரும் என்றால், அதைக்கூட ரொம்ப சந்தோஷமாகச் செய்துவிடலாம். ஆனால், அது இந்த விஷயத்துக்கு முழுப் பரிகாரம் ஒரு நாளும்கூடாது. அதற்கு மாறாக, குடியானவர்களுக்கு நல்ல பெரும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதற்கான பணிகளை இந்த அரசாங்கம் மேற்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூலை 11]

கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இரசாயன உரம் போன்றவை போதிய அளவில் இந்த மாநிலத்திற்குக் கிடைப்பதற்கும், குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைப்பை நல்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் சொல்லும் நோத்தில், மிகுந்த பெருமையோடும் பூரிப்போடும் நான் இன்னும் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள வேன். வேறு அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வேர்க்கடலை பருப்பு, பிண்ணாக்கு, இவற்றிற்கான கண்ட்ரோல் ஆர்டர் போட வேண்டும், வெல்லத்திற்காக கண்ட்ரோல் ஆர்டர் போட வேண்டும் என்பதற்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதலைக் கேட்டு, இந்த அரசாங்கம் அதற்கான உத்தரவுகளை அனுப்பியிருக்கிறது. இவை கட்டுப்படுத்தப்படுமானால், சர்க்கரைப் பிரச்சினையும், அத்தியாவசியமான எண்ணெய்ப் பிரச்சினையும் தீர ஓரளவுக்கு மார்க்கம் இருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில், இவ்வளவு பெரிய அளவிற்குக் கொள்முதல் இந்த மாநிலத்தில்தான் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று மிகுந்த பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன், பெரிய பாராட்டுதலைப் பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய திறமை மட்டுமல்ல, இந்த மாநிலத்திலுள்ள மூன்றரைக் கோடி மக்களும் இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பின்னாலே இருக்கிறார்கள் என்பதுதான், அந்த ஒத்துழைப்பு நீடித்திருக்கும் என்றே நான் மனதார நம்புகிறேன். ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தின் மூலமாக--நான் வேடிக்கைக்காகச் சொல்லவில்லை--பெருமளவுக்கு விலை சரிந்திருக்கிறது, விலைவாசி சம்பாதித்தப்பட்டிருக்கிறது, செல்வாக்குப் பெருகி இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னை நகரத்தில் இருக்கிற ஓட்டல்காரர்கள் அதிக விலையில் விற்று வந்தார்கள் என்றாலும், இப்பொழுது என்பது பைசாவிற்கு ஸ்டாண்டர்டு மில், தரமான சாப்பாடு, போடக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்களே கூட ஒரு ஓட்டலுக்கு உரிமையாளர். அவர்களைச் சார்ந்தவர்கள், என்பது பைசாவிற்கு ஓட்டலில் சாப்பாடு போடுவதற்கு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தில் அமலுக்கு வர இருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து மற்ற நகரங்களில் இருக்கும் ஓட்டல்காரர்க்கும் வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இங்கே நம்முடைய சட்டசபைத் தலைமைச்செயலகத்திலே இருக்கும் ஓட்டலைப் பொறுத்தவரையில், 75 பைசாவிற்கே தரமான சாப்பாடு உறுப்பினர்களுக்கும் மற்ற தலைமைச் செயலகத்திற்கு அலுவல் காரணமாக வருகிறவர்களுக்கும் போட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதே மாதிரியாக, ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தில், கல்லூரிகளில் இருக்கும் ஹாஸ்டல்கள்,

1967 ஜூலை 11] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஆஸ்பத்திரிகள் இன்னும் சேர்க்கப்படவில்லை. இன்ஜினீரிங் கல்லூரி, மெடிக்கல் கல்லூரி, கலைக் கல்லூரிகளிலுள்ள ஹாஸ்டல் கள், இவையெல்லாம் இந்த முப்பது லட்சம் மக்களுக்குரிய திட்டத் திலே இன்னும் சேர்க்கப்படவில்லை. கோவை நகரத்தின் புற நகரங்கள், சென்னை நகரத்தின் புற நகரங்கள், சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகள், பள்ளிக்கூடங்கள் இவற்றில் உள்ள மிடுதிகளிலும் சூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை அமலாக்கு வதற்கும் அதற்கு இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து வருகிறது என்பதையும் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தப் பெரும் பிரச்சினையை இந்தியாவையே அலைக் கழிக்கும் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் மற்ற மாநிலங்களில் இல்லாத அளவிற்கு நாம் ஏதோ அடியெடுத்து வைத்திருக்கிறோம், தலைமை தாங்கியிருக்கிறோம், அதற்கு ஆக்க பூர்வமான ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும். குறுகிய காலத்திற்குள் கோள மாநிலத்திற்கு முப்பதாயிரம் டன் அவர்களுடைய நெருக்கடி நிலையைச் சமாளிப் பதற்காக, கோள முதலமைச்சர் திரு. நம்பூதிரிபாட் அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்திக்க வந்த நேரத்தில், இந்த அவு அரிசி அனுப்பவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கோளத்தின் பட்டினி நிலையைப் பார்த்து, நாம் தனியாக இருக்கக் கூடாது, நாம் என்றைக்குமே நம்மைத் தனிமைப்படுத்திக் கொண்டவர்கள் அல்ல என்ற முறையில், 'அனுப்புகிறோம்' என்று சொல்லி, முதலில் 18,000 டன்னும், பிறகு 12,000 டன்னும் ஆக மொத்தம் 30,000 டன் பக்கத்து மாநிலமாகிய கோளத்திற்கு மிகுந்த பெருமையோடு விருந்துணர்ச்சியோடு, தமிழ்ப் பண்பா டோடு நாம் உதவியிருக்கிறோம்.

அதேமாதிரியாக, நம்முடைய ஆந்திர மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள், நெல்லூர் அரிசி நமக்குத் தருவதாக வாக்களித்திருக் கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் இந்த மக்களின் சார்பாக அவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியான முயற் சிகளில் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் நல்ல விதமாகக் கிட்டினால், மேலும் இராசயன உரம் வழங்குதல், பால் பண்ணை, உணவு உற்பத்தி போன்ற துறைகளில் நல்ல சுவனம் செலுத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர்கள் 'பெங்கால் கிராம்' பற்றிச் சொன்னார்கள், 'பெங்கல் கிராம்' பருப்பு வகைகள் சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கத்தினால் வாங்கப்பட்டு, கிடங்குகளிலே வைக்கப்பட்டவைகளில் 20 லட்சம் சூபாய் நஷ்டமாகும் என்று கணக்கிட்டு, தற்போது 1½ லட்சமாகக் கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. மேலும், அரியானா மாநிலத்திலிருந்தும், வடக்கு மாநிலங்களிலிருந்தும் பருப்பு வகைகளை இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு, உத்திரப்பிரதேசம் போன்ற இடத்திலிருந்து பருப்பு வகைகளை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் சிறு உதவிகூட தக்க நேரத்தில் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் தீர்ப்பதில் இந்த அரசு மேலும் மேலும் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் என்று

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1967 ஜூலை 11]

கூறி, எல்லா வெட்டுப் பிரேரணைகளையும் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினைகளை நாம் அனைவரும் ஒருமுகமாகச் சமாளிக்க வேண்டுமென்று கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு எல்லோருடைய சம்மதத்தையும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன் . . . நமது அமைச்சர் அவர்கள் 81 பைசாவுக்கு நல்ல சாப்பாடு போட ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், ரயில்வே ஸ்டேஷனிலே விற்கும் சாப்பாடு முன்னிலை அதிகமாக விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதே, அதைப்பற்றி மத்திய அமைச்சரிடம், நம்முடைய அமைச்சர் பேசிவிட்டு வந்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறதே, அதுபற்றி என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது சம்பந்தமாக நான் டெல்லி அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறேன். அவர்களும் இரண்டு ரகமான சாப்பாடுகளாகப் பிரித்துப் போட ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினருடைய யோசனையை மேலும் வலியுறுத்தி, மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிப்போம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிழலம் : தலைவர் அவர்களே, உணவுக் கொள்கையைப்பற்றி சுதந்திரா கட்சி பேசுவது கொஞ்சம் ஓரளவு மந்திரிசபைக்கு எரிச்சலை உண்டு பண்ணுவதாக மறைமுகமாக நீங்கள் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். நாங்கள் என்ன சொல்லுகிறோம் என்றால், முன்னிலை இருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொள்முதலுக்கு ஒரு கரடியைக் கூடவே அனுப்பினார்கள். நீங்களும் அந்தச் சர்க்கார் போன வழியிலே போகக்கூடாது என்பதை வணக்கத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன் இப்படித் தெரிவிப்பது என்னுடைய கடமை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த கோரிக்கைமீது விவாதம் முடிவடைந்தது. மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த கோரிக்கையும், அதற்கான வெட்டுத் தீர்மானமும் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்படுகின்றன.

வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டுத் தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் உள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண். XLVI — அரசாங்க வானிகத் திட்டங்களுக்குக்கான மூலதனச்செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 85,89,07,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

1967 ஜூலை 11]

கோரிக்கை எண் XLVII—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும்,
முன்பணங்களும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த கோரிக்கை எண் XLVIII மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பில் ரூ. 30,98,94,900-க்கு மேற்படாத தொகையை, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கோருவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“கோரிக்கை எண் XLVII—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 30,98,94,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : விவசாயிகள் விவசாய கடன் சர்க்காரிடமிருந்து பெறுவதில் ஏற்படும் தாமதத்தையும், கஷ்டங்களையும் எடுத்துரைக்க கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் XLVII—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 30,98,94,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு திரு. ஆர். ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது முன்னுரை கூற விரும்புகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : முதலில் உறுப்பினர்களின் கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

* **திரு. நா. காசிராமன் :** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கைமீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே, வடதல வடதாபனங்களுக்கும், மற்ற பல இலாகாக்களுக்கும் கடனும் முன் உதவிப் பணமும் கோரப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலே இருக்கும் கார்ப்பொரேஷனுக்கு சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் 29 லட்சத்திற்கு அதிகமாக கடனையும் மானியமாகவும் தொகை அளிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குடிதண்ணீர், சாலைகள் வசதி, சாக்கடை வசதிகள், பாலங்கள், மேம்பாலங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், பள்ளிகள், மார்க்கெட்டுகள் பராமரிப்புக்காகக் கணிசமான தொகையைச் செலவிடுவதால், சென்னை நகரம் விரைவிலே முன்னேற்றம் அடையும் என்பதிலே யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. இதைப்போலவே தமிழ் நாட்டின் மற்றப் பகுதிகளிலுள்ள முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டும். முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டிய தொகையில் கணிசமான அளவு குறைக்கப்

[திரு. நா. காசிராமன்]

[1967 ஜூலை 11]

பட்டிருக்கிறது. மார்க்கெட்டுகள், ரோடுகள், நகரசபைத் தொழிலாளர்கள் வீடுகள் கட்ட கடன், நகரத்தின் தொழிலாளர்கள் நலன், குடிநீர், சுகாதார வசதிகள் போன்றவற்றிற்கு அதிகமான அளவில் செலவாகிக் கொண்டு வருகின்றது. ஆனால் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு சென்ற வருஷத்தைவிட இப்போது 9,71,221 ரூபாய் குறைத்து மதிப்புப் போட்டிருக்கிறார்கள். நகரசபைகள் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற இருக்கின்றன. நகரசபைத் தொழிலாளர்களுக்கு, இந்தக் கடன் தொகையைக் குறைத்தால் விலை வாசிகள் ஏறியிருக்கும் இந்த நேரத்தில் அவர்கள் நிலை சிரமமாகிவிடும். வாட்டர் சப்ளை, டிரைனேஜ் சிஸ்டம் போன்றவைகளுக்கும் சிரமநிலை ஏற்படும். மற்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் அளிக்கும் கடன் தொகைகளும் குறைக்கப்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கும், உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கும் கடன் சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. Loans to agriculturists under the Land Improvements Act and Agriculturists Loan Act என்ற இனத்தில் 18 லட்சத்து 93 ஆயிரம் ரூபாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கும், அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய கடன் தொகைகளும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குத் தர வேண்டிய கேமிகல் பெர்டிலைசர்சிலே 50 லட்சம் ரூபாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் கடனிலே அதிகமாக ரசாயன உரம் பெறவதில் சிரமம் ஏற்படும். பில்டர் பாயின்ட் ட்யூப் வெல்ஸ் திட்டத்திலே 14 லட்சம் ரூபாய் குறைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் ஊக்கமாகப் பாடுபட முடியாத சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

புது
பக்க
1-30

அதுபோலவே Distribution of oil-engines and electric motors under the hire purchase system என்ற தலைப்பின் கீழ் 75 லட்சம் ரூபாய் குறைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நாம் இந்தத் துறையின் கீழ் அதிகமாகக் கடன் கொடுத்தால் தான் அவர்கள் உற்சாகத்தோடு விவசாயத்துறையில் ஈடுபட முடியும்.

அதோடு ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதிலும் ஒரு லட்சத்து இருபத்தைபாயிரத்து அறுநூறு ரூபாய்களைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதிலும் கஷ்டம் ஏற்படும்.

அதோடு Loans to Madras State Small Industries Corporation என்ற இனத்தில் 30 லட்சம் என்ற இனத்தில் 30 லட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமாக வெட்டு செய்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வதனால் சிறிய தொழில்களின் வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப்படும். அதுவும் நல்லதல்ல.

1967 ஜூலை 11] [திரு. நா. காதிராமன்]

அதோடு கூட சர்க்கார் அலுவலகத்தில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு வாசனங்கள் வாங்கிக்கொள்வதற்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த கடன் தொகை 35 லட்சம் ரூபாய் இவ்வாண்டு 30 லட்சமாகக் குறைந்திருக்கிறது. நாம் அதிகாரிகள் அதிக நேரம் பணியாற்ற வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அம்மாதிரி எதிர்பார்க்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் துரிதமாக ஆபீஸ் வாஷம், நேரம் கழித்துப் போகிறபோது வசதியாக விட்டிருந்துச் செல்லவும் வேலை காரணமாக வெளியூர் சென்று வருவதற்கும் வாசனங்கள் வாங்கிக் கொள்ள நாம் கடன் கொடுத்தாக வேண்டும். இவர்களுக்குக் கடன் வழங்க ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறைக்கப்படுவது சங்கடத்தில் கொண்டு போய்விடும்.

அதோடு Small Scale Industries in the Private Sector என்ற தலைப்பின்கீழ் சென்ற அண்டு 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டு அதை 30 லட்சமாக குறைத்திருக்கிறார்கள். இதில் ஒரு ஐந்து லட்சம் குறைந்திருக்கிறது. இதுவும் தனியார் துறையில் சிறு தொழில்களின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும்.

அதோடு Loans to Co-operative Industrial Estates for purchase of Machinery, lands, etc என்ற இனத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 13 லட்சம் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி குறைத்து ஒதுக்கியிருப்பதன் காரணமாக பல முக்கியமான காரியங்கள் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே திரு. இராமச்சந்திரதுரை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும்படியான வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது கடனாக அல்லது இலவசமாகக் கொடுக்கக்கூடிய இந்த மானியத் தின்மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இப்போது நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும்விட அடி தட்டில் இருக்கக்கூடிய மோசமான தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் இவர்கள். நம்முடைய நன்மையைக் கருதி, நமக்கு எந்தவிதமான நோய் நொடியும் வராதிருக்க, நமக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கக்கூடிய இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் விஷயமாக நான் மிகத் தாழ்மையுடன் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த விஷயத்தில் முதல் முதலாகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு நகர சபையிலும், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து போர்டிலும் இப்படி இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு இலவசமாகப் பணம் கொடுத்தோ, கடனாகக் கொடுத்தோ வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று விவசாயிகளுக்கு மோட்டார், பம்புசெட்டுகள் வாங்கிக் கொள்வதற்காக கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1967 ஜூலை 11]

இனத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், கிணறுகள் வெட்ட கடன் கொடுக்கும் இனத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் நாம் எதற்காகப் பணம் கடன் கொடுக்கிறோமோ அதற்காகச் செலவிடப்படுவதில்லை. ஏழைகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. பணம் படைத்தவர்கள் வாங்கி வேறு காரியங்களுக்காகச் செலவிட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே விவசாய அபிவிருத்தி என்ற இனத்தின்கீழ் இப்படிக் கடன் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக சர்க்கார் மூலமாகவே நல்ல நீரோட்டமுள்ள இடத்தில் பிறும்மாண்டமான கிணற்றை வெட்டி, மோட்டார் பம்பு வைத்துக் கொடுத்தால் அதைச் சுற்றியுள்ள நூறு ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும். இருபது வருடம் தவணைகளில் அதற்கான செலவை அந்த விவசாயிகளிடம் பெற்றுக் கொண்டு, பிறகு அவர்களுக்கே அதை உரிமையாக்கலாம். அப்படிச் செய்வது தான் மிகவும் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சர்க்காரே இதுபோன்ற பெரிய கிணறுகளை வெட்டித் தரும் காலம் வரையில் கிணறு வெட்ட பணம் கொடுக்கிறபோது— இப்போது 2,000 என்ற அளவில் கொடுக்கிறார்கள். அது போதாது அதை இரட்டிப்புமடங்காகக் கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் கிணறு வெட்ட மானியமோ, கடனோ கொடுக்கிறபோது மழை வந்துவிட்டால் சரியான முறையில் செலவிடப்பட முடியாத சிக்கல் வந்துவிடுகிறது. கொடுக்கின்ற கடன் காலத்தில் கொடுக்கப் படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் 30,98,94,900 ரூபாய்களை முதலமைச்சர் கோரியிருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்ட கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. மாடு வாங்கக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. உரம் வாங்க, பம்புசெட்டு வாங்க, என்று இப்படி பல இனத்தின் கீழ் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளை கணக்கெடுத்துக்கொண்டு மொத்தமாக ஒரு விவசாயிக்கு இவ்வளவு என்பதாக கடனை ஒருமுகப் படுத்திக் கொடுக்க வகை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இன்றைய தினம் பல பல இனங்களின்கீழ் கடன் கொடுக்கப்படுகிறபோது பலவிதமான தொந்தரவுகளுக்கு அவர்கள் உள்ளாகிறார்கள். இதைப்பற்றி ஏற்கனவே பேசிய உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னார். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகிற கடனை ஒருமுனைப் படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, கடன் சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையில் நம்முடைய நண்பர் காசிராமன் அவர்கள் பல துறைகளில் ஏற்கனவே இருந்ததைவிட அளவு குறைக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறிப்பிட

1967 ஜூலை 11] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

டார்கள். அதை மிக வருத்தத்துடன்தான் குறைத்துக் கொண்டேன். குறைத்துக் கொண்டதற்கு சந்தோஷப்படவில்லை. நிதி நிலைமையில் எதிர்பாராத சிக்கல்கள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக இந்தவிதமான குறைப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது குறித்து திரு. காசிராமனைப் போல நானும் வருத்தப்படுகிறேன். நிதி நிலைமையை சீர்ப்படுத்துகிற வகையில் நிலைமைகள் வளருமானால் இதில் குறைக்கப்பட்டிருக்கிற பல துறைகளில் மறுபடியும் அதிகப்படுத்துவதற்கான முயற்சியில் நான் நிச்சயமாக ஈடுபடுவேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் கோதண்டராமன் அவர்கள் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசும்போது அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன் என்றாலும் உரிமையுடன் சொல்லிக் கொள்ளலாம். அவர்கள் குறைகள் நீக்கப்பட்டாக வேண்டும். இதற்கு இந்த மானியத் திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை குறைவாக இருந்தாலும், வீட்டு வசதிக்கு தேவையான மனை கொடுக்கவும் கடன் வசதிகளைப் பெற்றுத் தருவதிலும் இந்தச் சர்க்கார் முனைந்து இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நமது அரசுகோணத் தொகுதி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதை நான் சரியாகப் புரிந்து கொண்டேனே என்னவோ தெரியவில்லை. கடன்களை எல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தி மொத்தமாகக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு விவசாயியைக் கூப்பிட்டு, 'இந்தா உனக்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன், இதை வைத்துக் கொண்டு நீ கிணறு வெட்டினாலும் சரி, கெடா மாடு வாங்கினாலும் சரி, கல்யாணம் செய்வதற்கு வைத்துக் கொண்டாலும் சரி' என்று கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆபத்தான பரீட்சைகளிலே ஈடுபட இந்தச் சர்க்கார் தயாராக இல்லை. ஏற்கனவே கிணறுகள் வெட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மானியங்கள் சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்ற புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் பேசும் பொழுது கிணற்றை வெட்டிக்கொடுத்துவிட்டால் நல்லது அல்லது அதற்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற பணத்தை அதிகமாக்கினால் நல்லது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது தரப்படுகின்ற மானியங்கள் எல்லாம் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் கணக்கு எடுத்துத்தான் வெவ்வேறு அளவிலே கொடுக்கப்படுகின்றன. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே ஒரு கிணறு வெட்டுவதற்கு என்ன செலவாகும்; சேலம், கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களிலே ஒரு கிணறு வெட்டுவதற்கு என்ன செலவாகும் என்பதையெல்லாம் கணக்கிட்டுத்தான் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. சேலம் மாவட்டத்திலும், கோயம்புத்தூரிலும் கிணறு வெட்டுவதற்குச் சர்க்கார் கொடுக்கிற கடனிலேயே கிணறு வெட்டமுடியாது, யாரும் வெட்டியதும் கிடையாது. சர்க்கார் வழங்குகின்ற கடனை

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 ஜூலை 11]

உரிமையோடு வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் அதை எல்லாம் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத் திலே ஒரு கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரை செலவு செய்தால்தான் கிணறு வெட்ட முடியும். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. இதிலே எனக்கு அக்கறை நிரம்ப இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டுத் தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் XLVII — மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 30,93,94,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப் பேரவை இப்பொழுது கலைந்து இன்று மாலை நான்கு மணிக்கு மீண்டும் கூடும். வணக்கம்,

பின்னர் பேரவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

[இடைவேளைக்குப் பின்]

பேரவை மீண்டும் மாலை 4 மணிக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமையில் மீண்டும் தொடங்கியது.

பிற
பகல்.
1-44

6. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆட்சிக் குழுவிற்கான தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிக் குழுவில் மூன்று வெற்றிடங்களுக்கு முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ள நான்கு வேட்பாளர்களில், கீழ்க்கண்ட மூன்று வேட்பாளர்கள் இன்று நடந்த தேர்தலில் முறைப்படி உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை இப் பேரவைக்கு அறிவிக்கின்றேன்:—

(1) திரு. மு. ச. சிவசாமி

(2) திரு. ம. பொ. சிவஞானம்

(3) திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்

வேட்பாளர்களுக்குக் கிடைத்த வாக்குகள்—

(1) திரு. மு. ச. சிவசாமி - - - - 139

(2) திரு. ம. பொ. சிவஞானம் - - - - 142

(3) திரு. நா.சௌந்தரபாண்டியன் - - - - 133

(4) திரு. கரு. சீமைச்சாமி - - - - 18

1967 ஜூலை 11]

7. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் XXIV—தொழிலாளர் நலனும்
தொழிற்சாலைகளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து நிகிக் கோரிக்கை.

XXIV எண்ணுள்ள கோரிக்கையை மாண்புமிகு சட்டத் துறை
அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர்
அவர்கள் பரிஷரையின் மேல், நிற்கண்ட தீர்மானத்தை முன்
மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் XXIV—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்
சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,32,10,200-க்கு மேற்படாத
தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தொழிற்
சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கும் முறையைப் பற்றி
விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXIV—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்
சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற
ரூ. 2,32,10,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத்
தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாத
தால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள
பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலைகளில்
தொழிலாளர்களை சிக்கனம் என்ற பெயரால் வேலை நீக்கம் செய்
வதைத் தவிர்ப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXIV—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்
சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,32,10,200-ல்
ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்
மொழிகிறேன்.

* THE HON. THIRU S. MADHAVAN : M. Speaker, Sir, In
modern times, what the policy of a Government on labour relations
should be, is more or less settled. The working class movement
all over the world, the various conventions of the International
Labour Organisation, the increasing complexity of production the
greater sophistication in political ends, are the factors that have
together defined labour policy in the contemporary world. To
create conditions so that, in the factory, the worker is able to
assume a more responsible relationship to the employer, and, out-
side the factory, is less subject to those social pressures which

[Thiru S. Madhavan]

[1967 ஜூலை 11]

prevent him from growing into the full stature of a human being—this, in essence, is the policy of this Government. The difference between the policy of one Government and another lies, however, not in their published statement, but in the degree of seriousness with which they try to fulfil it. The difference lies also in the professional competence with which the labour scene is analysed and adjustments made in the policy itself. I wish to emphasise, therefore, that this Government is committed to the welfare of labour. I wish to emphasise, however, also the recognition on our part that industrial relations cannot be discussed as if they were a phenomena isolated from the general condition of society. Industrial relations, and the temper of them, depend on other social relationships; just as Government action itself reflects the prevalent social values. Any policy on labour affairs can be meaningful, therefore, only if it is related to what is happening in the society: economically, culturally, and more often politically.

Coming to the details by which we hope to work out a truly purposive labour policy, certain facts must first be narrated. These facts are such that will throw light on what the labour scene has hitherto been in this State. They may be divided broadly into those that are about industrial disputes and those that more directly concern labour welfare.

In 1966, the number of disputes had increased by over a thousand. The number of strikes and lock-outs, as also the number of mandays lost consequentially, had much increased in 1966 when compared to what the figures were in the year before that. There were, in 1966, 176 strikes including lock-outs; as a result, 754,612 mandays were lost; the number of workers involved in them had risen to 69,310. Not until recently was any analysis done, however, of the factors responsible for the increase in industrial disputes and the stoppage of work. From a study of the kinds of disputes investigated by the Labour Officers, it is nevertheless seen that nearly 32 per cent of disputes were on account of dismissal and suspension of workers. 16.5 per cent of disputes were for higher wages and allowances; disputes regarding bonus were 12.5 per cent. In other words, the disputes involving financial demands like higher wages, allowances and bonus, put together were still less in number than the ones created by wrong dismissal and suspension of workers. This is further supported by the fact, that, of the total number of disputes settled by conciliation, 35 per cent—which again is the largest percentage in that group—were about dismissal and suspension of workers; likewise, of those settled by adjudication, 34 per cent involved the same problem. Of the total number of disputes, in 1966, retrenchment claims only 1 per cent; leave facilities and hours of work nearly 2 per cent. 36 per cent of the disputes could not be classified: they were caused by no major issues and were based on such demands as supply of coffee during work, badges for identification, an extra pair of shoes, of dress, of blankets when cold, included

1967 ஜூலை 11] [Thiru S. Madhavan]

demand for reducing workload. The conclusion is that 68 per cent of the disputes in 1966 had little to do with economic recession in industry. More than two-thirds of disputes that is to say, were not for economic reasons as is frequently made out. Most labour conflicts have no bigger issues beneath them but injured feelings, freyed tempers, misunderstandings. They could as well have been prevented had there been an effective grievance machinery in the industrial establishments in which they arose.

The Labour Department generally handles industrial disputes *after* a grievance becomes a dispute; the purpose of the grievance machinery is on the other hand to prevent a grievance becoming **a dispute**, to do something *before*. Steps will, therefore, be taken to make the grievance procedure truly effective.. So far it has not been effective at all. As a matter of fact, only an insignificant number of industrial establishments had set up what could be called a grievance procedure. The Government hitherto paid little attention to this important method of improving industrial relations; and there is little evidence that its importance had been recognised. This Government will insist that all industrial establishments organise a grievance machinery.

The analysis of how the disputes themselves were handled by the conciliation officers, and the time taken by them and the Labour Courts in promoting settlement, indicate that a review into their working is perhaps, required. The number of disputes settled by conciliation in 1966 were only 15.3 per cent; in 1965, they were a little less than 14.8 per cent. 19 per cent of the disputes settled in 1966 by conciliation took between three and six months, 16 per cent took between six and twelve months, and 4 per cent took over twelve months before they could be settled. The rather low percentage of disputes in which the employer and the employees were reconciled by the conciliation officers as much as the long time taken by them will be reviewed. There has unfortunately been a steady decline in the number of disputes resolved by informal arbitration. Where arbitration was suggested as a way out to the parties by the conciliation officers, but was rejected, nearly 67 per cent was by the management. Only in 5½ per cent of cases did the employees turn down informal arbitration. In other words, if this very desirable method of settling disputes was rejected, it was by the employer, and not by the employee. When this was put to the representatives of the employers who had attended a meeting called by me at Madras on June 15, 1967, their argument was that arbitration must have been negatived because the issues perhaps involved high financial demands. This is not quite true. For among the cases where arbitration was accepted are included disputes relating not only to discharge and dismissal, but also issues involving large financial commitments, such as higher wages, dearness allowance and bonus, etc. So far no specific analysis was undertaken to find out why did the employers not find informal arbitration an acceptable